

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.11.2011
KOM(2011) 750 wersja ostateczna

2011/0365 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument
wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Na przestrzeni ostatnich lat znaczenie polityk związanych z przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości stale rosło. Celem tych polityk, będących centralnym elementem projektu europejskiego, jest stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych, na którym obywatele Unii i państw trzecich mogą przemieszczać się, mieszkać i pracować, wносить nowe idee, kapitał, wiedzę i innowacje lub wypełniać braki na krajowych rynkach pracy i do którego mogą wjeżdżać, mając pewność, że w pełni przestrzega się ich praw i zapewnia się im bezpieczeństwo. Rosnące znaczenie polityk w dziedzinie spraw wewnętrznych zostało potwierdzone w przyjętym w 2009 r. programie sztokholmskim¹; jest to również jeden z obszarów w znaczącym stopniu zmienionych w Traktacie z Lizbony.

W obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego kluczowe dokumenty, takie jak komunikat Komisji w sprawie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego², zawierają jasne wskazówki odnośnie do kierunku działań w najbliższych latach. W odniesieniu do obszaru zarządzania granicami i polityki wizowej w komunikacie w sprawie migracji³ przedstawiono bardziej szczegółowo przyszłe wyzwania związane z bezpieczeństwem granic oraz rozwojem obszaru bez granic wewnętrznych. W komunikacie w sprawie ładu Schengen⁴ przedstawiono propozycje wzmocnienia dorobku Schengen poprzez system zarządzania umożliwiający efektywne, szybkie i skoordynowane reagowanie w całej Unii na nadzwyczajne okoliczności i wyzwania, które mogą stwarzać zagrożenie dla całościowego funkcjonowania systemu Schengen. W komunikacie pt. „Inteligentne granice – możliwe warianty i kierunki”⁵ pokazano w zarysie, w jaki sposób takie nowe systemy informatyczne, jak system wjazdu/wyjazdu i programy rejestrowania podróżnych mogą przyczynić się do lepszego zarządzania przepływami migracyjnymi w Unii.

Kluczowym składnikiem wspólnego zintegrowanego systemu zarządzania granicami stało się stworzenie unijnych mechanizmów solidarności stanowiących wsparcie dla jednolitego i właściwego stosowania norm unijnych w zakresie zarządzania granicami i wspólnej polityki wizowej. Wzmocnienie koordynacji współpracy operacyjnej państw członkowskich w zakresie kontroli granicznej za pośrednictwem agencji Frontex stanowi ważny krok w kierunku rozwoju systemu. Ponadto poprzez Fundusz Granic Zewnętrznych Unia wyraża – dzięki pomocy finansowej – solidarność z tymi państwami członkowskimi, które stosują schengielskie przepisy w sprawie granic zewnętrznych i wiz.

W programie sztokholmskim wyraźnie wezwano do stworzenia funduszu w celu wsparcia wdrażania strategii bezpieczeństwa wewnętrznego oraz do spójnego i kompleksowego podejścia do współpracy w egzekwowaniu prawa, w tym w zarządzaniu granicami zewnętrznymi Unii.

¹ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

² COM(2010) 673 wersja ostateczna

³ COM(2011) 248 wersja ostateczna

⁴ COM(2011) 561 wersja ostateczna

⁵ COM(2011) 680 wersja ostateczna

W takim kontekście Komisja zasugerowała w swoim wniosku z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie następnych wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020⁶ stworzenie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego jako elementu uproszczonej struktury składającej się z dwóch funduszy na potrzeby przyszłych wydatków w obszarze spraw wewnętrznych, obejmującej również Fundusz Migracji i Azylu. Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie miał ogólny budżet w wysokości 4 648 mln EUR (w cenach rynkowych) przeznaczony na wsparcie pięciu celów strategicznych określonych w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego: rozbijanie międzynarodowych siatek przestępczych; zapobieganie terroryzmowi i walka z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów; podniesienie poziomu ochrony obywateli i przedsiębiorstw w cyberprzestrzeni; poprawa bezpieczeństwa poprzez zarządzanie granicami; oraz zwiększenie odporności Europy na kryzysy i katastrofy.

Ponieważ z uwagi na szeroki zakres celów strategicznych należy uwzględnić zróżnicowane podstawy traktatowe, nie jest możliwe z przyczyn prawnych stworzenie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego jako pojedynczego instrumentu finansowego. Proponuje się zatem utworzenie Funduszu jako kompleksowych ram finansowych obejmujących dwa wnioski sektorowe – jednym z nich jest niniejszy wniosek – uzupełnione instrumentem horyzontalnym ustanawiającym wspólne przepisy.

Bardziej szczegółowe omówienie tej struktury prawnej zawiera sekcja 3.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

W związku z tym, że zwiększony nacisk kładzie się na ocenę jako narzędzie wspierające kształtowanie polityki, niniejszy wniosek oparto na wynikach oceny, konsultacjach z zainteresowanymi podmiotami i ocenie skutków.

Prace nad przygotowaniem przyszłych instrumentów finansowych na potrzeby spraw wewnętrznych rozpoczęto w 2010 r. i kontynuowano w 2011 r. Elementem tych prac przygotowawczych było zainicjowanie w grudniu 2010 r. badania oceny/oceny skutków przy wsparciu wykonawcy zewnętrznego. Badanie zakończyło się w lipcu 2011 r. i przyniosło zestawienie dostępnych wyników oceny istniejących instrumentów finansowych oraz informacje na temat trudności, celów i wariantów strategicznych, w tym ich prawdopodobnego wpływu, omówione w ocenie skutków. Na podstawie tego badania Komisja przygotowała sprawozdanie z oceny skutków, w sprawie którego Rada ds. Oceny Skutków wydała opinię w dniu 9 września 2011 r.

Zgodnie z tym, że zwiększony nacisk kładzie się obecnie na ocenę jako narzędzie wspierające kształtowanie polityki, w niniejszym wniosku ustawodawczym w pełni uwzględniono ocenę śródkresową Funduszu Granic Zewnętrznych. W sprawozdaniu z dnia [... listopada 2011 r.] Komisja dokonała oceny aspektów ilościowych i jakościowych wdrożenia funduszu w latach 2007–2009. Sprawozdanie zawiera przegląd konkretnych działań podjętych w państwach członkowskich w ramach Funduszu celem poprawy zarządzania granicami zewnętrznymi Unii oraz obsługi wizowej na poziomie krajowym. Podkreśla się w nim w szczególności środki podjęte przez państwa członkowskie w zakresie bezpieczeństwa dokumentów, znaczące inwestycje dokonane w celu wzmocnienia potencjału nadzoru granic w

⁶ COM(2011) 500 wersja ostateczna

perspektywie śródziemnomorskiej i atlantyckiej, a także pilotażowe projekty zautomatyzowanej kontroli granicznej i programy rejestrowania podróży.

Przy przygotowywaniu niniejszego wniosku wzięto pod uwagę wyniki specjalnych konsultacji społecznych przeprowadzonych on-line i dotyczących przyszłości finansowania w obszarze spraw wewnętrznych⁷, które trwały od 5 stycznia do 20 marca 2011 r., i w których mogły uczestniczyć zainteresowane podmioty z Unii i państw trzecich. Otrzymano w sumie 115 odpowiedzi od osób prywatnych oraz w imieniu organizacji, w tym 8 dokumentów określających stanowisko. W konsultacjach wzięli udział respondenci ze wszystkich państw członkowskich oraz niektórych państw trzecich.

W kwietniu 2011 r. zorganizowano konferencję pt. „Przyszłość finansowania UE w obszarze spraw wewnętrznych – nowe spojrzenie”, dzięki której kluczowe zainteresowane podmioty (państwa członkowskie, organizacje międzynarodowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego itd.) mogły spotkać się i przedstawić swoje opinie na temat przyszłości unijnego finansowania w obszarze spraw wewnętrznych. Konferencja była również okazją do zatwierdzenia wyników oceny sytuacji i konsultacji społecznych.

Kwestia przyszłości unijnego finansowania w obszarze spraw wewnętrznych była podnoszona i omawiana z zainteresowanymi podmiotami instytucjonalnymi przy licznych okazjach, między innymi podczas nieformalnych rozmów podczas przerwy obiadowej w trakcie obrad Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych dnia 21 stycznia 2011 r., podczas nieformalnego śniadania z politycznymi koordynatorami Parlamentu Europejskiego dnia 26 stycznia 2011 r., podczas wysłuchania komisarzy Malmström przed Komisją ds. Wyzwań politycznych (SURE) Parlamentu Europejskiego dnia 10 marca 2011 r., a także podczas wymiany opinii pomiędzy Dyrektorem Generalnym DG do Spraw Wewnętrznych i Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego dnia 17 marca 2011 r.

Szczegółowe porady ekspertów na temat przyszłych instrumentów finansowych w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego przedstawiono w ramach dyskusji odbywających się w trakcie konferencji Europejskiej Organizacji na rzecz Bezpieczeństwa na temat przemysłu i bezpieczeństwa w dniu 9 lutego 2011 r. oraz posiedzenia Komitetu ds. Imigracji i Azylu w dniu 22 lutego 2011 r. Ponadto aspekty techniczne związane z wdrażaniem przyszłego instrumentu finansowego w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego zostały również omówione na podstawie pisemnych konsultacji przeprowadzonych w kwietniu 2011 r. z udziałem ekspertów z państw członkowskich w ramach wspólnego Komitetu Programu Ogólnego ds. Solidarności i Zarządzania Przepływami Migracyjnymi („komitetu SOLID”).

Wspomniane konsultacje, konferencje i debaty z ekspertami potwierdziły istnienie powszechnej zgody między kluczowymi zainteresowanymi stronami co do konieczności poszerzenia zakresu działań związanych z finansowaniem unijnym w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego, w tym w odniesieniu do jego wymiaru zewnętrznego, a także potrzeby działania w kierunku uproszczenia mechanizmów realizacji i większej elastyczności, w szczególności przy reagowaniu na sytuacje nadzwyczajne. Aby zapewnić wartość dodaną, wydatki unijne powinny lepiej odzwierciedlać priorytety i zobowiązania strategiczne na

⁷ Dokumenty dotyczące konsultacji i wyniki procesu konsultacji dostępne są na stronie internetowej DG do Spraw Wewnętrznych: http://ec.europa.eu/home-affairs/news/consulting_public/consulting_0020_en.htm

poziomie unijnym i stanowić wsparcie dla wdrażania unijnego dorobku prawnego w zakresie spraw wewnętrznych. W obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego zainteresowane podmioty uznały, że ogólne priorytety tematyczne zostały już określone w programie sztokholmskim z 2009 r. i w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego z 2010 r. Przyszły mechanizm finansowania powinien zatem być zdefiniowany kompleksowo i obejmować organy ścigania, straż graniczną i służby celne. Za istotną uznano również potrzebę większego wykorzystania właściwych agencji unijnych, takich jak Europol czy Frontex. Szerokie poparcie zyskał pomysł ograniczenia liczby instrumentów finansowych do struktury składającej się z dwóch funduszy pod warunkiem jednak, że doprowadzi to do uproszczenia. Zainteresowane podmioty zgodziły się również co do potrzeby stworzenia elastycznego mechanizmu reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych. Za właściwy tryb zarządzania wydatkami w obszarze spraw wewnętrznych uznano zasadniczo zarządzanie dzielone w połączeniu z przejściem na programowanie wieloletnie. Organizacje pozarządowe stwierdziły jednak, że należy również kontynuować zarządzanie bezpośrednie.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Prawo do podejmowania działań wynika z art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, który stanowi, że „Unia zapewnia swoim obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji, jak również zapobiegania i zwalczania przestępczości.”

Działanie Unii jest uzasadnione na podstawie celów zawartych w art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE, zwanego dalej „Traktatem”), który określa środki służące ustanowieniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Zwraca się również uwagę na art. 80 Traktatu, w którym podkreślono, że te polityki Unii oraz ich wprowadzanie w życie podlegają zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, w tym również na płaszczyźnie finansowej.

Stworzenie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego wymaga przyjęcia dwóch instrumentów ustawodawczych, które łącznie stanowią Fundusz. Taką strukturę ogólną wybrano w świetle zobowiązań traktatowych. Ze względu na różne zasady głosowania w Radzie zgodnie z protokołami nr 19 (w sprawie dorobku Schengen), nr 21 (w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości) oraz nr 22 (w sprawie stanowiska Danii, w tym w związku z tytułem V część trzecia Traktatu) nie jest prawnie możliwe sporządzenie jednego pojedynczego kompleksowego wniosku ustawodawczego w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, niezależnie od spójności celów strategicznych, których ma dotyczyć.

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego tworzy się zatem jako kompleksowe ramy finansowe, składające się z dwóch odrębnych aktów ustanawiających różne elementy funduszu i określających cele, kwalifikowalne działania i pule środków finansowych dla każdego elementu:

- rozporządzenie ustanawiające, jako część funduszu, element dotyczący współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;

- rozporządzenie ustanawiające, jako część funduszu, element dotyczący zarządzania granicami i wspólnej polityki.

W kompleksowych ramach finansowych Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w niniejszym rozporządzeniu definiuje się odpowiednio wsparcie finansowe na rzecz zarządzania granicami i wspólnej polityki wizowej.

Podstawą prawną niniejszego rozporządzenia jest art. 77 Traktatu.

Zasadniczo interwencje Unii w przedmiotowym obszarze przynoszą wyraźną wartość dodaną w porównaniu z działaniami podejmowanymi przez same państwa członkowskie. Unia ma lepsze niż państwa członkowskie warunki do stworzenia ram dla realizacji koncepcji solidarności unijnej w odniesieniu do kontroli granicznej, polityki wizowej i zarządzania przepływami migracyjnymi oraz zapewnienia platformy rozwoju wspólnych systemów informatycznych jako podstawy tych działań. Wsparcie finansowe zapewnione na mocy niniejszego rozporządzenia przyczynia się zatem w szczególności do wzmocnienia krajowego i unijnego potencjału w tych obszarach. Dlatego też celem niniejszego rozporządzenia jest między innymi bardziej systematyczne wsparcie usług świadczonych przez państwa członkowskie przy zabezpieczaniu obszaru otwartych granic („mechanizm wsparcia operacyjnego”), tak aby wzmocnić współpracę między organami ochrony granic i innymi organami ścigania oraz aby zwiększyć ilość specjalistycznego sprzętu w państwach członkowskich, który ma zostać udostępniony agencji Frontex na potrzeby prowadzenia wspólnych operacji zabezpieczania obszaru otwartych granic. Przyznaje się jednak, że interwencje powinny odbywać się na odpowiednim poziomie, zaś działania Unii nie powinny wychodzić poza niezbędny zakres. Jak podkreślono w przeglądzie budżetu, „budżet UE powinien być wykorzystywany do finansowania dóbr publicznych UE, działań, których państwa członkowskie i regiony nie mogą sfinansować same, lub w przypadkach gdy takie finansowanie zapewni lepsze wyniki”⁸.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek Komisji dotyczący następnych wieloletnich ram finansowych obejmuje propozycję przeznaczenia w latach 2014–2020 kwoty 4 648 mln EUR (w cenach rynkowych) na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego. W ramach tej ogólnej puli środków finansowych na wdrażanie niniejszego rozporządzenia szczegółowego dostępne są zasoby w wysokości 3 520 mln EUR. Orientacyjnie około 61 % tej kwoty (2 150 mln EUR) należy wykorzystać na krajowe programy państw członkowskich i wsparcie na rzecz specjalnego programu tranzytowego wdrażanego przez Litwę, 31 % (1 100 mln EUR) należy przeznaczyć na rozwój pakietu inteligentnych granic, zaś pozostała część powinna być dostępna na finansowanie działań Unii, działań w sytuacjach nadzwyczajnych oraz pomocy technicznej przy jednoczesnym uwzględnieniu spodziewanych wkładów państw stowarzyszonych w ramach Schengen, które zostaną dodane do ogólnej puli środków.

w mln EUR

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego	4,648
--	--------------

⁸ „Przegląd budżetu UE”, COM (2010) 700 z 19.10.2010.

<i>w tym nowe systemy informatyczne</i>	
- instrument współpracy policyjnej	1,128
- instrument granic	3,520

Ponadto zgodnie z komunikatem z czerwca 2011 r. poza zakresem Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oddzielną pulę środków w wysokości 822 mln EUR (w cenach bieżących) przeznaczono na zarządzanie istniejącymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi (system informacyjny Schengen drugiej generacji, wizowy system informacyjny oraz Eurodac). Zarządzanie tymi systemami, za które obecnie odpowiada Komisja, będzie stopniowo przekazywane Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (agencją ds. IT) po tym, jak zacznie ona funkcjonować pod koniec 2012 r.

5. GŁÓWNE ELEMENTY WNIOSKU

5.1. Koncentracja na priorytetach strategicznych

Dzięki ustanowieniu instrumentu wsparcia finansowego zarządzania granicami zewnętrznymi oraz wspólnej polityki wizowej na lata 2014–2020, Unia będzie w stanie:

- wspierać i wzmocniać potencjał krajowy w obszarze kontroli granicznej i polityki wizowej, wyrażając w ten sposób solidarność finansową w odniesieniu do zadań powierzonych poszczególnym państwom członkowskim na granicach zewnętrznych i w konsulatach w interesie obszaru otwartych granic traktowanych jako usługi publiczne świadczone na rzecz Unii (programy krajowe, w tym „wsparcie operacyjne”);
- finansować rozwój pakietu inteligentnych granic, tzn. utworzenie unijnego systemu wjazdu/wyjazdu oraz unijnego programu rejestrowania podróży;
- sfinansować wprowadzenie i funkcjonowanie europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR), w szczególności poprzez zakup sprzętu, infrastruktury i systemów w państwach członkowskich;
- wzmocnić ład Schengen oraz mechanizm oceny i monitorowania celem weryfikacji stosowania dorobku Schengen poprzez a) finansowanie działania tego mechanizmu w ramach zarządzania bezpośredniego, b) wprowadzenie opartych na zgodności z dorobkiem Schengen warunków wypłaty wsparcia operacyjnego państwom członkowskim oraz c) wymaganie od państw członkowskich (re)alokacji zasobów otrzymanych na programy w ramach przedmiotowego instrumentu, przy czym priorytetowo powinno zostać potraktowane usunięcie niedociągnięć, jeśli te zostały zidentyfikowane w ramach mechanizmu;
- wzmocnić potencjał operacyjny agencji Frontex poprzez zachęcenie państw członkowskich do przeznaczenia dodatkowych zasobów w ramach swoich programów na specjalistyczny sprzęt, który można udostępnić agencji na potrzeby wspólnych operacji;
- wspierać rozwój i wdrażanie odnośnych strategii unijnych w Unii oraz z państwami trzecimi i we współpracy z nimi w ramach „działań Unii”, poprawiając tym samym ogólne

zarządzanie przepływami migracyjnymi do Unii (projekty zarządzane bezpośrednio, takie jak badania czy projekty pilotażowe służące zacieśnieniu współpracy z państwami trzecimi, lub pośrednio, zgodnie z rozporządzeniem finansowym⁹);

- zapewnić odpowiednie zasoby umożliwiające świadczenie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w przypadkach nagłego lub wyjątkowo dużego napływu migrantów;
- kontynuować wsparcie na rzecz funkcjonowania specjalnego programu tranzytowego dla Litwy, zgodnie z zobowiązaniami UE¹⁰, zapewniając wsparcie celem kompensowania opłat uiszczonych za wydanie wiz tranzytowych oraz dodatkowych kosztów poniesionych przez Litwę w związku z wydawaniem uproszczonych dokumentów tranzytowych (FTD) i uproszczonych kolejowych dokumentów tranzytowych (FRTD), takich jak koszty wymiany i modernizacji sprzętu, systemów informatycznych, szkoleń i koszty operacyjne.

Instrument ten pozwoli na kompleksowe wsparcie czteropoziomowego modelu kontroli dostępu stanowiącego podstawę koncepcji zintegrowanego zarządzania granicami (środki w państwach trzecich, współpraca z państwami sąsiedzkimi, kontrola graniczna oraz środki w obszarze swobody przemieszczania się).

5.2. Zasoby na potrzeby systemów informatycznych i pakietu inteligentnych granic

W ramach programów krajowych państwa członkowskie mogłyby wykorzystywać przydzielone im środki do celów zarządzania krajowymi elementami istniejących wielkoskalowych systemów informatycznych oraz – w stosownych przypadkach – ich udoskonalania.

Ponadto przedmiotowy instrument obejmie rozwój i utrzymanie przyszłych systemów informatycznych („pakiet inteligentnych granic”) w tym obszarze. Jak wskazano w komunikacie w sprawie inteligentnych granic, Komisja zamierza przedstawić w pierwszej połowie 2012 r. wniosek dotyczący unijnego systemu wjazdu/wyjazdu oraz unijny program rejestrowania podróży. W związku z tym w ramach przedmiotowego instrumentu przewiduje się ustanowienie specjalnego programu wydatkowania przeznaczonego wyłącznie na potrzeby rozwoju unijnego systemu wjazdu/wyjazdu oraz unijnego programu rejestrowania podróży.

Koszt obejmowałby nie tylko elementy centralne (poziom unijny), ale również krajowe (państwa członkowskie) takich systemów informatycznych, w ramach dostępnych zasobów.

Koszt rozwoju centralnych i krajowych systemów na potrzeby unijnego systemu wjazdu/wyjazdu oraz unijnego programu rejestrowania podróży oszacowano na 1–1,3 mld EUR, w zależności od wybranych wariantów. Możliwe jest osiągnięcie znaczących

⁹ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii (COM(2010) 815 wersja ostateczna z 22.12.2010). Wniosek ten stanowi formalne wycofanie przez Komisję poprzednich wniosków ustawodawczych: COM(2010)71 wersja ostateczna i COM(2010)260 wersja ostateczna.

¹⁰ Zgodnie z protokołem nr 5 w sprawie Litwy załączonym do traktatu o przystąpieniu w odniesieniu do wdrożenia rozporządzeń dotyczących uproszczonych dokumentów tranzytowych (FTD) oraz uproszczonych kolejowych dokumentów tranzytowych (FRTD) (Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8; Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 15) UE ponosi dodatkowe koszty związane z systemem i rekompensuje Litwie straty z tytułu niepobierania opłat za wydawanie odnośnych dokumentów obywatelom Rosji przejeżdżającym przez UE w celu wjazdu do obwodu kaliningradzkiego lub wjazdu z tego obwodu.

oszczędności w przypadku, gdy preferowany wariant unijnego systemu wjazdu/wyjazdu jest opracowywany łącznie (tzn. na tej samej platformie) z preferowanym wariantem unijnego programu rejestrowania podróży¹¹. Na podstawie tych założeń oraz z uwagi na fakt, iż rozwój systemów rozpocznie się dopiero począwszy od 2015 r., proponuje się, aby na oba systemy objęte niniejszym wnioskiem przeznaczyć 1,1 mld EUR, bez uszczerbku dla przyszłych wniosków Komisji w sprawie pakietu inteligentnych granic oraz późniejszej decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady.

Komisja przewiduje przekazanie zadań związanych z wdrażaniem tego programu Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowionej rozporządzeniem (UE) nr 1077/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady¹². W takim przypadku rozporządzenie to zostałyby zmienione w odpowiednim czasie, aby wyraźnie uwzględnić te zadania w misji agencji, zaś odpowiednie kwoty subwencji dla agencji zostałyby pokryte ze środków operacyjnych przydzielonych na rzecz programu.

5.3. Zasoby na programy krajowe

Obecnie stosowana w ramach funduszy programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” praktyka ustalania kryteriów przydzielania środków, które państwa członkowskie otrzymają na cały okres siedmiu lat, na początku tego okresu zapewnia zachowanie ciągłości i określony stopień przewidywalności. Zasadniczo jest to jednak podejście o charakterze statycznym, które nie stanowi zachęty dla państw członkowskich do podejmowania działań odpowiadających unijnym priorytetom i nie pozwala UE reagować na zmianę sytuacji i priorytetów w drodze znaczących i skoncentrowanych realokacji zasobów. Mechanizm wybrany na potrzeby dystrybucji i wdrażania zasobów w ramach przyszłych funduszy powinien zatem godzić z jednej strony potrzebę zachowania ciągłości i stabilności jako warunek podstawowy należytego programowania wieloletniego, a z drugiej konieczność osiągnięcia większej elastyczności i możliwości dostosowania do zmian.

W świetle powyższego przydział zasobów w ramach zarządzania dzielonego opiera się na połączeniu:

- kwoty podstawowej przydzielonej państwom członkowskim na początku następnym wieloletnich ram finansowych;
- kwoty elastycznej dodawanej do kwoty podstawowej, przydzielanej w dwóch etapach.

Kwotę podstawową przydziela się państwom członkowskim na początku następnym wieloletnich ram finansowych i oblicza na podstawie obiektywnych kryteriów i potrzeb. Stanowi ona 60 % ogólnej puli środków finansowych na programy krajowe, zaś przydziały dla poszczególnych państw członkowskich określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Oparte są one na obliczeniach za lata 2010–2012 w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych, z uwzględnieniem kwoty minimalnej dla każdego państwa członkowskiego. Zagwarantuje to pewną ciągłość z obecnymi wieloletnimi ramami finansowymi i da państwom członkowskim stabilność finansową umożliwiającą opracowywanie krajowych programów wieloletnich.

¹¹ Załącznik w sprawie szacowanych kosztów systemu – COM(2011) 680 wersja ostateczna.

¹² Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1.

- Do kwoty podstawowej dodana zostanie kwota elastyczna, zależna od gotowości każdego państwa członkowskiego do finansowania w ramach swojego programu krajowego działań odpowiadających szczególnym priorytetom Unii. Te działania szczególnie są zdefiniowane w załączniku II i mogą ulegać zmianom. Zasadniczo kwota ta byłaby przydzielana w dwóch etapach: na początku funkcjonowania wieloletnich ram finansowych – jako część dialogu politycznego i negocjacji w sprawie programów krajowych zainteresowanych państw członkowskich – oraz w trakcie przeglądu śródkresowego w 2017 r.

Wspomniany przegląd śródkresowy byłby okazją do ponownego zbadania sytuacji w państwach członkowskich i przydzielenia nowych zasobów na pozostałe lata wieloletnich ram finansowych (2018–2020). W przypadku niniejszego rozporządzenia przegląd śródkresowy oparty będzie na połączeniu perspektywicznej oceny ryzyka i priorytetów unijnych, ponownie zdefiniowanych przez Unię. Ponieważ kwoty podstawowe dla państw członkowskich zostały określone na podstawie danych historycznych na początku okresu programowania, właściwym rozwiązaniem będzie ich aktualizacja. Oceny ryzyka/potrzeb można przygotować przy wsparciu agencji Frontex. Państwa członkowskie, które zostaną ocenione jako mające większe potrzeby bądź mierzące się z większym ryzykiem, otrzymają kwotę dodatkową, co będzie czytelnym wyrazem zasady solidarności i podziału odpowiedzialności.

5.4. Działania w państwach trzecich i związane z państwami trzecimi

W związku z wymiarem zewnętrznym w tym obszarze wsparcie zostałoby ukierunkowane na zacieśnienie współpracy z państwami trzecimi oraz wzmocnienie niektórych kluczowych aspektów ich zdolności w zakresie ochrony granic i zarządzania granicami w obszarach stanowiących przedmiot zainteresowania unijnej polityki migracyjnej oraz unijnych celów w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego. Na przykład można by udostępnić finansowanie w ramach EUROSUR w celu powiązania systemów i infrastruktury państw trzecich z unijnymi, aby umożliwić regularną wymianę informacji. Takie działania nie mogą być bezpośrednio nakierowane na rozwój i w stosownych przypadkach mają stanowić uzupełnienie wsparcia finansowego udzielanego za pośrednictwem unijnych instrumentów pomocy zewnętrznej, które pozostają głównym źródłem finansowania w celu wsparcia państw trzecich w budowaniu potencjału w odpowiednich obszarach. Przy wdrażaniu takiego wsparcia zachowana zostanie pełna spójność z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych i polityki zagranicznej Unii związanymi z danym państwem lub regionem. Zostanie zapewniona komplementarność za pomocą ściślejszej koordynacji z unijnym systemem wjazdu/wyjazdu oraz odpowiednimi służbami Komisji.

Zarządzanie takimi działaniami będzie się odbywało bezpośrednio przez Komisję lub pośrednio – przez podmioty lub osoby inne niż państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

5.5. Agencje unijne

W celu efektywniejszego wykorzystania kompetencji i wiedzy specjalistycznej odpowiednich agencji unijnych w obszarze spraw wewnętrznych Komisja przewiduje również skorzystanie z możliwości, jaką stwarza rozporządzenie finansowe, aby powierzyć – w ramach zasobów dostępnych na podstawie tego rozporządzenia – realizację określonych zadań takim agencjom w ramach ich misji oraz zgodnie z ich programami prac. W przypadku zadań objętych niniejszym instrumentem dotyczy to w szczególności:

- Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (agencji Frontex) w odniesieniu do działań podejmowanych w Unii i poza nią, wymagających specjalistycznej wiedzy operacyjnej w zakresie kontroli granicznej;
- Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) w odniesieniu do takich działań, jak na przykład szkolenia dla straży granicznej dotyczące azylu;
- Europejskiego Urzędu Policji (Europolu) i Europejskiego Kolegium Policyjnego (CEPOL-u) w świetle międzyagencyjnej współpracy organów ścigania ze strażą graniczną;
- Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (agencji ds. IT) w odniesieniu do rozwoju nowych systemów informatycznych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cel Unii, który polega na zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (art. 67 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), należy osiągnąć m.in. poprzez wspólne środki związane z przekraczaniem granic wewnętrznych przez osoby i z kontrolami na granicach zewnętrznych, a także poprzez wspólną politykę wizową stanowiącą część wielopoziomowego systemu mającego na celu ułatwienie legalnego podróżowania i przeciwdziałanie nielegalnej imigracji.
- (2) Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE, przyjęta przez Radę w lutym 2010 r.¹⁵, stanowi wspólny plan reagowania na takie wspólne wyzwania dotyczące bezpieczeństwa. W komunikacie Komisji z listopada 2010 r. pt. „Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu”¹⁶ zasady i wytyczne strategii przełożone zostały na konkretne działania poprzez określenie pięciu celów strategicznych: rozbijanie międzynarodowych siatek przestępczych, zwalczanie terroryzmu i walka z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów; podniesienie poziomu ochrony obywateli i przedsiębiorstw w cyberprzestrzeni; poprawa

¹³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Dokument Rady 7120/10.

¹⁶ COM (2010) 673 wersja ostateczna.

bezpieczeństwa poprzez zarządzanie granicami oraz zwiększenie odporności Europy na kryzysy i katastrofy.

- (3) Solidarność między państwami członkowskimi, jasny podział zadań, przestrzeganie praw podstawowych i zasad państwa prawa, jak również zdecydowane skoncentrowanie się na perspektywie globalnej i nierozzerwalne powiązanie z bezpieczeństwem zewnętrznym powinny być kluczowymi zasadami rządzącymi wdrażaniem strategii bezpieczeństwa wewnętrznego.
- (4) Aby promować wdrażanie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego oraz zapewnić jej prawidłowe funkcjonowanie w warunkach operacyjnych, państwa członkowskie powinny mieć zapewnione odpowiednie wsparcie finansowe unijne w drodze ustanowienia Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
- (5) Ze względu na szczególne kwestie prawne mające zastosowanie do tytułu V Traktatu z perspektywy prawnej niemożliwe jest ustanowienie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego jako pojedynczego instrumentu finansowego.
- (6) Należy zatem ustanowić fundusz jako kompleksowe ramy dla unijnego wsparcia finansowego w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego, które obejmują instrument ustanowiony niniejszym rozporządzeniem, jak również instrument ustanowiony rozporządzeniem nr .../2012/UE ustanawiającym, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego. Wspomniane kompleksowe ramy należy uzupełnić rozporządzeniem .../2012/UE ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące Funduszu Migracji i Azylu oraz w sprawie instrumentu finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego¹⁷, do którego niniejsze rozporządzenie powinno się odwoływać w odniesieniu do przepisów dotyczących programowania, zarządzania finansami, zarządzania i kontroli, rozliczania rachunków, zamykania programów oraz sprawozdawczości i oceny.
- (7) Solidarność i podział odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi a Unią przy zarządzaniu granicami zewnętrznymi to jeden z pięciu elementów wspólnej polityki zarządzania granicami zewnętrznymi.
- (8) Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego powinien wyrażać solidarność poprzez pomoc finansową dla tych państw członkowskich, które w pełni stosują przepisy Schengen dotyczące granic zewnętrznych, jak również dla tych, które przygotowują się do pełnego udziału w dorobku Schengen.
- (9) Udział państwa członkowskiego nie powinien zbiegać się w czasie z jego udziałem w tymczasowym instrumencie finansowym Unii, z którego udzielane jest wsparcie państwom członkowskim będącym jego beneficjentami między innymi na sfinansowanie działań na nowych granicach zewnętrznych Unii na potrzeby wdrażania dorobku Schengen na granicach oraz kontroli wizowej i kontroli granic zewnętrznych.
- (10) Część funduszu odnosząca się do granic zewnętrznych i wiz (zwana dalej „Instrumentem”) powinna stanowić rozwinięcie procesu budowania potencjału

¹⁷ [Dz.U. L ... do uzupełnienia].

powstałego przy pomocy Funduszu Granic Zewnętrznych, ustanowionego decyzją nr 574/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁸, oraz powinna rozszerzać jego zakres w taki sposób, aby objął również nowe zmiany.

- (11) Przy realizowaniu zadań na granicach zewnętrznych i w konsulatach zgodnie z dorobkiem Schengen w zakresie granic i wiz państwa członkowskie prowadzą działania w interesie i w imieniu wszystkich pozostałych państw członkowskich w strefie Schengen, tak więc świadczą usługę publiczną na rzecz Unii. Aby wyrazić solidarność, Instrument powinien przyczyniać się do wspierania kosztów operacyjnych związanych z kontrolą granic i polityką wizową oraz umożliwić państwom członkowskim systematyczne utrzymywanie zdolności, które mają kluczowe znaczenie dla świadczenia tej usługi dla wszystkich. Takie wsparcie obejmuje pełen zwrot wybranych kosztów związanych z celami przedmiotowego instrumentu i stanowić będzie integralną część programów krajowych.
- (12) Instrument powinien uzupełniać i wspierać działania podejmowane na rzecz rozwoju współpracy międzynarodowej pod egidą Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004 (zwaną dalej „agencją Frontex”)¹⁹, w tym nowe działania wynikające ze zmian wprowadzonych rozporządzeniem [...] ²⁰, wzmacniając w ten sposób dodatkowo solidarność pomiędzy tymi państwami członkowskimi kontrolującymi granice zewnętrzne w interesie i w imieniu całej strefy Schengen.
- (13) Instrument należy wdrażać z pełnym poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (14) Aby zapewnić jednolitą, wysokiej jakości kontrolę graniczną oraz ułatwić legalne podróżowanie przez granice zewnętrzne w ramach strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE, Instrument powinien przyczyniać się do rozwoju europejskiego wspólnego zintegrowanego systemu zarządzania granicami, który obejmuje wszystkie środki związane z polityką, prawodawstwo, systematyczną współpracę, rozłożenie obciążeń, personel, sprzęt i technologię podejmowane na różnych poziomach przez właściwe organy państw członkowskich działające we współpracy z agencją Frontex, z państwami trzecimi, a także w razie potrzeby z innymi podmiotami, wykorzystując między innymi czteropoziomowy model bezpieczeństwa granic i zintegrowaną analizę ryzyka Unii Europejskiej.
- (15) Zgodnie z protokołem nr 5 do Aktu przystąpienia z 2003 r. ²¹w sprawie tranzytu osób drogą lądową między obwodem kaliningradzkim i innymi częściami Federacji Rosyjskiej, Instrument powinien pokrywać wszelkie dodatkowe koszty poniesione przy wdrażaniu szczegółowych przepisów unijnego dorobku prawnego dotyczących takiego tranzytu, tj. rozporządzenia Rady (WE) nr 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiającego ściśle określony uproszczony dokument tranzytowy (FTD), uproszczony kolejowy dokument tranzytowy (FRTD) oraz zmieniającego Wspólne

¹⁸ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

¹⁹ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

²⁰ Dz.U. do uzupełnienia.

²¹ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 946.

instrukcje konsularne i Wspólny podręcznik²² oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 694/2003 w sprawie jednolitych wzorów uproszczonego dokumentu tranzytowego (FTD) i uproszczonego kolejowego dokumentu tranzytowego (FRTD) przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 693/2003²³. Potrzeba stałego wsparcia finansowego z tytułu niepobranych opłat powinna być jednak zależna od systemu wizowego obowiązującego między Unią a Federacją Rosyjską.

- (16) Instrument powinien obejmować wsparcie na rzecz środków krajowych i współpracy między państwami członkowskimi w obszarze polityki wizowej i innych działań realizowanych przed przybyciem na granicę i przed przeprowadzeniem kontroli na granicach zewnętrznych. Skuteczne zarządzanie działaniami organizowanymi przez służby państw członkowskich w państwach trzecich leży w interesie wspólnej polityki wizowej jako część wielopoziomowego systemu mającego na celu ułatwienie legalnego podróżowania i przeciwdziałanie nielegalnej imigracji do Unii Europejskiej, a także stanowi kluczowy element wspólnego zintegrowanego systemu zarządzania granicami.
- (17) Ponadto Instrument powinien wspierać środki podejmowane na terytorium państw strefy Schengen stanowiące element rozwoju wspólnego zintegrowanego systemu zarządzania granicami, który wzmacnia ogólne funkcjonowanie strefy Schengen.
- (18) Ponadto Instrument powinien stanowić wsparcie na rzecz rozwoju systemów informatycznych przez Unię Europejską, które zapewnią państwom członkowskim narzędzia niezbędne do skuteczniejszego zarządzania przepływem obywateli państw trzecich przez granice oraz lepszego identyfikowania i weryfikowania podróżnych („inteligentne granice”). W tym celu należy ustanowić program służący pokrywaniu kosztów rozwoju zarówno centralnych, jak i krajowych elementów takich systemów, przy zapewnieniu spójności technicznej, oszczędności i sprawnego wdrożenia w państwach członkowskich.
- (19) Aby niezwłocznie zaradzić nieprzewidzianemu napływowi migrantów oraz zagrożeniom dla bezpieczeństwa granic, należy umożliwić udzielanie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych w ramach określonych w rozporządzeniu .../2012/UE ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące Funduszu Migracji i Azylu oraz w sprawie instrumentu wsparcia finansowego w zakresie współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego.
- (20) Ponadto w interesie wzmocnienia solidarności w całej strefie Schengen w przypadku stwierdzenia słabych punktów lub potencjalnych zagrożeń, w szczególności po ocenie Schengen, dane państwo członkowskie powinno podjąć odpowiednie działania następcze, wykorzystując zasoby własnych programów zgodnie z priorytetami, w stosownych przypadkach uzupełniając je środkami pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych.
- (21) Aby zwiększyć solidarność i podział odpowiedzialności, należy zachęcać państwa członkowskie do wykorzystania części zasobów dostępnych w ramach programów na priorytety szczególne zdefiniowane przez Unię, takie jak zakup wyposażenia

²² Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8.

²³ Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 15.

technicznego potrzebnego agencji Frontex oraz rozwój współpracy konsularnej na potrzeby Unii.

- (22) Aby zabezpieczyć stosowanie dorobku Schengen w całej strefie Schengen, niniejsze rozporządzenie powinno również zapewnić wsparcie na wdrażanie rozporządzenia w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen²⁴ będącego kluczowym narzędziem wspierania polityk gwarantujących jakiegokolwiek kontroli osób.
- (23) W świetle doświadczeń zdobytych z Funduszem Granic Zewnętrznych oraz rozwoju SIS i VIS za właściwe uznaje się dopuszczenie pewnej elastyczności w odniesieniu do możliwych przesunięć zasobów pomiędzy różnymi środkami wdrażania celów Instrumentu, nie naruszając zasady zapewniania programom od początku masy krytycznej i stabilności finansowej, a także wsparcia operacyjnego dla państw członkowskich.
- (24) W tym duchu zakres działań oraz pułap wartości zasobów pozostających do dyspozycji UE („działania Unii”) należy zwiększyć, tak aby poprawić unijny potencjał w zakresie realizowania w ramach danego roku budżetowego – w konkretnych przypadkach i przy zaistnieniu konkretnych potrzeb – wielu działań związanych z zarządzaniem granicami zewnętrznymi i wspólną polityką wizową w interesie całej Unii. Takie działania Unii obejmują badania i projekty pilotażowe ukierunkowane na rozwój polityki i jej stosowanie; środki lub porozumienia w państwach trzecich dotyczące napływu migrantów z tych państw mające na celu optymalne zarządzanie przepływami migracyjnymi do Unii; a także skuteczną organizację powiązanych zadań na granicach zewnętrznych i w konsulatach.
- (25) Środki w państwach trzecich i związane z państwami trzecimi, objęte wsparciem w ramach Instrumentu, należy podejmować w synergii i przy zapewnieniu spójności z innymi działaniami prowadzonymi poza obszarem Unii, które są wspierane za pośrednictwem unijnych instrumentów pomocy zewnętrznej, zarówno geograficznych, jak i tematycznych. Przy realizacji takich działań należy zachować w szczególności pełną spójność z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych i polityki zagranicznej Unii związanymi z danym krajem lub regionem. Działania te nie powinny mieć na celu wsparcia działań bezpośrednio nakierowanych na rozwój, natomiast w razie potrzeby powinny uzupełniać pomoc finansową zapewnianą poprzez instrumenty pomocy zewnętrznej. Zapewniona zostanie również spójność z unijną polityką humanitarną, zwłaszcza w odniesieniu do wdrażania środków w sytuacjach nadzwyczajnych.
- (26) Finansowanie z budżetu Unii powinno być ukierunkowane na działania, w których interwencja Unii może przynieść dodatkową wartość w porównaniu z działaniami podejmowanymi przez same państwa członkowskie. Ponieważ Unia Europejska ma lepsze niż państwa członkowskie warunki do stworzenia ram dla realizacji koncepcji solidarności unijnej w odniesieniu do kontroli granicznej, polityki wizowej i zarządzania przepływami migracyjnymi oraz zapewnienia platformy rozwoju wspólnych systemów informatycznych jako podstawy tych polityk, wsparcie

²⁴ COM(2011) 559 wersja ostateczna

finansowe zapewnione na mocy niniejszego rozporządzenia przyczynia się w szczególności do wzmocnienia potencjału krajowego i unijnego w tych obszarach.

- (27) Aby umożliwić uzupełnienie lub zmianę przepisów przedmiotowego Instrumentu w odniesieniu do definicji działań szczególnych w ramach programów krajowych, należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie istotne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami.
- (28) W procesie przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (29) Aby zapewnić jednolite, skuteczne i terminowe stosowanie przepisów dotyczących wsparcia operacyjnego ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, oraz ustanowić ramy dla programu dotyczącego nowych systemów informatycznych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²⁵.
- (30) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zapewnienie solidarności i podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi i Unią w ramach zarządzania granicami zewnętrznymi oraz wspólną polityką wizową, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zaś działanie Unii zapewni lepsze jego osiągnięcie, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (31) Należy uchylić decyzję nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013²⁶.
- (32) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwój dorobku Schengen w obszarach, o których mowa w art. 1 pkt A i B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen²⁷.
- (33) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwój dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen w obszarze, o którym mowa w art. 1 pkt

²⁵ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

²⁶ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

²⁷ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

A i B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE w sprawie zawarcia tej Umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej²⁸.

- (34) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwój dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen w obszarze, o którym mowa w art. 1 pkt A i B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE w sprawie zawarcia tego protokołu w imieniu Unii²⁹.
- (35) Na mocy Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu przez Radę środków zaproponowanych na podstawie części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z wyjątkiem „środków określających państwa trzecie, których obywatele muszą mieć wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich i środków odnoszących się do jednolitego wzorca wiz”. Ponieważ niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen i na mocy art. 4 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę środka dotyczącego propozycji lub inicjatywy mającej na celu rozwój dorobku Schengen na mocy przepisów części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy dokona transpozycji niniejszego rozporządzenia do swego prawa krajowego.
- (36) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w obszarze, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen oraz późniejszą decyzją Rady 2004/926/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie wprowadzenia w życie części dorobku Schengen przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związane, ani nie ma ona do niego zastosowania.
- (37) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w obszarze, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2001/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen. Irlandia nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania.

²⁸ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

²⁹ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się instrument wsparcia finansowego w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi oraz wspólnej polityki wizowej (zwany dalej „Instrumentem”) jako część Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwanego dalej „Funduszem”).

Wraz z rozporządzeniem .../2012/UE ustanawiającym finansowy instrument wspierania w zakresie współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego jako część Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego niniejsze rozporządzenie ustanawia Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r.

2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:
 - a) cele wsparcia finansowego i kwalifikowalne działania;
 - b) ogólne ramy dla realizacji kwalifikowalnych działań;
 - c) zasoby udostępnione w ramach przedmiotowego instrumentu od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. i ich podział;
 - d) zakres i cel różnych środków szczególnych, za pośrednictwem których finansuje się wydatki na zarządzanie granicami zewnętrznymi i wspólną polityką wizową.
3. W niniejszym rozporządzeniu przewiduje się stosowanie przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „granice zewnętrzne” oznaczają granice lądowe państw członkowskich, w tym granice na rzekach i jeziorach, oraz granice morskie, a także porty lotnicze, porty rzeczne, porty morskie i porty na jeziorach, do których stosuje się przepisy prawa Unii dotyczące przekraczania granic zewnętrznych, niezależnie od tego, czy granice te mają charakter tymczasowy;

- b) „tymczasowe granice zewnętrzne” oznaczają:
- wspólną granicę między państwem członkowskim w pełni wdrażającym dorobek Schengen a państwem członkowskim, które jest zobowiązane, zgodnie ze swoim Aktem przystąpienia, do pełnego stosowania tego dorobku, ale w stosunku do którego odpowiednia decyzja Rady upoważniająca to państwo członkowskie do pełnego stosowania dorobku Schengen nie weszła w życie;
 - wspólną granicę między dwoma państwami członkowskimi zobowiązanymi do pełnego stosowania dorobku Schengen zgodnie z ich właściwymi Aktami przystąpienia, ale w stosunku do których odpowiednia decyzja Rady upoważniająca te państwa do pełnego stosowania tego dorobku nie weszła jeszcze w życie;
- c) „przejście graniczne” oznacza każde przejście wyznaczone przez właściwe organy do celów przekraczania granic zewnętrznych i zgłoszone zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006;
- d) „mechanizm oceny i monitorowania dorobku Schengen” oznacza weryfikowanie prawidłowości stosowania dorobku Schengen na podstawie rozporządzenia nr .../2012/UE³⁰ [X];
- e) „sytuacja nadzwyczajna” oznacza sytuację nagłej i wyjątkowej presji, kiedy znaczna lub nieproporcjonalna liczba obywateli państw trzecich przekracza lub ma przekroczyć granicę co najmniej jednego państwa członkowskiego.

Artykuł 3

Cele

1. Celem ogólnym Instrumentu jest przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii Europejskiej.
2. W ramach celu ogólnego określonego w ust. 1 Instrument przyczynia się – zgodnie z priorytetami określonymi w odpowiednich unijnych strategiach, programach, ocenach zagrożeń i ryzyka – do realizacji następujących celów szczegółowych:
 - a) wspierania wspólnej polityki wizowej w celu ułatwienia legalnego podróżowania, zapewnienia równego traktowania obywateli państw trzecich oraz przeciwdziałania nielegalnej migracji

Wskaźnikiem osiągnięcia tego celu jest między innymi liczba placówek konsularnych wyposażonych, zabezpieczonych lub udoskonalonych, tak aby zapewnić skuteczne przetwarzanie wniosków wizowych oraz zagwarantować wysoką jakość usług dla osób ubiegających się o wizę.

³⁰ COM(2011) 559 wersja ostateczna

- b) wspieranie zarządzania granicami w celu zapewnienia, z jednej strony, wysokiego poziomu ochrony granic zewnętrznych, a z drugiej strony – sprawnego przekraczania granic zewnętrznych zgodnie z dorobkiem Schengen

Wskaźnikami osiągnięcia tego celu są między innymi rozwój wyposażenia do kontroli granicznej oraz zatrzymania obywateli państw trzecich nielegalnie przekraczających granicę na granicy zewnętrznej odpowiednio do ryzyka występującego na danym odcinku granicy zewnętrznej.

3. Aby osiągnąć te cele, Instrument przyczynia się do realizacji następujących celów operacyjnych:

- a) promowanie rozwoju i wdrażanie polityk mających na celu zapewnienie braku jakiegokolwiek kontroli osób, niezależnie od ich obywatelstwa, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych oraz zapewnienie kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych;
- b) stopniowe tworzenie zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi, w tym wzmacnianie współpracy między różnymi organami ds. migracji i organami ścigania państw członkowskich na granicach zewnętrznych oraz działania podejmowane na terytorium państw, a także niezbędne środki towarzyszące związane z bezpieczeństwem dokumentów i zarządzaniem tożsamością;
- c) promowanie rozwoju i wdrażania wspólnej polityki dotyczącej wiz oraz innych krótkoterminowych zezwoleń na pobyt, w tym współpracy konsularnej;
- d) tworzenie i obsługa systemów informatycznych, związanej z nimi infrastruktury komunikacyjnej i wyposażenia wspierających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne Unii;
- e) zapewnienie wydajnego i jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego dotyczącego granic i wiz, w tym funkcjonowania mechanizmu oceny i monitorowania dorobku Schengen;
- f) wzmacnianie współpracy między państwami członkowskimi prowadzącymi działania w państwach trzecich w odniesieniu do napływu obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich, jak również współpracy z państwami trzecimi w tym względzie.

4. Instrument przyczynia się również do finansowania pomocy technicznej z inicjatywy państw członkowskich i Komisji.

Artykuł 4

Kwalifikowalne działania

1. W ramach celów zdefiniowanych w art. 3 oraz w świetle zatwierdzonych wniosków z dialogu politycznego przewidzianych w art. 13 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne] Instrument służy wspieraniu działań podejmowanych w państwach członkowskich lub przez nie, w szczególności:

- a) infrastrukturę przejść granicznych, budynki i systemy wymagane na przejściach granicznych oraz konieczne do prowadzenia nadzoru pomiędzy przejściami granicznymi i skutecznego przeciwdziałania nielegalnemu przekraczaniu granic zewnętrznych;
 - b) sprzęt operacyjny, środki transportu i systemy komunikacji wymagane do skutecznej kontroli granicznej oraz wykrywania osób, takie jak stałe terminale dla VIS, SIS i europejskiego systemu archiwizacji obrazów FADO, w tym najnowsze technologie;
 - c) systemy informatyczne do zarządzania przepływami migracyjnymi przez granice;
 - d) infrastruktura, budynki i sprzęt operacyjny wymagane do obsługi wniosków wizowych oraz prowadzenia współpracy konsularnej;
 - e) badania, projekty pilotażowe i działania ukierunkowane na wzmocnienie współpracy między organami w państwach członkowskich i pomiędzy nimi, a także wdrażanie zaleceń, standardów operacyjnych i najlepszych praktyk wynikających ze współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi a agencjami unijnymi.
2. W ramach celów zdefiniowanych w art. 3 Instrument ten służy wspieraniu działań związanych z państwami trzecimi i działań prowadzonych w tych państwach, w szczególności:
- a) systemy informatyczne, narzędzia lub wyposażenie do wymiany informacji między państwami członkowskimi i państwami trzecimi;
 - b) działań mających na celu wspieranie współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, w tym wspólnych operacji;
 - c) badań, organizacji imprez, szkoleń, sprzętu i projektów pilotażowych mających na celu doraźne zapewnienie państwom trzecim specjalistycznej wiedzy technicznej i operacyjnej;
 - d) badań, organizacji imprez, szkoleń, wyposażenia i projektów pilotażowych wdrażających szczegółowe zalecenia, standardy operacyjne i najlepsze praktyki będące wynikiem współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi a agencjami unijnymi w państwach trzecich.
3. Działania, o których mowa w ust. 1 lit. a), prowadzone na tymczasowych granicach zewnętrznych, nie są kwalifikowalne.
4. Działania związane z przejściowym i wyjątkowym ponownym wprowadzeniem kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, o których mowa w kodeksie granicznym Schengen nie są kwalifikowalne.

ROZDZIAŁ II

RAMY FINANSOWANIA I RAMY WDRAŻANIA

Artykuł 5

Zasoby ogólne i wdrażanie

1. Zasoby ogólne przeznaczone na wdrażanie niniejszego rozporządzenia wynoszą 3 520 mln EUR.
2. Władza budżetowa zatwierdza kwotę rocznych środków w granicach określonych ramami finansowymi.
3. Zasoby ogólne wdraża się poprzez:
 - a) programy krajowe, zgodnie z art. 9 i 12;
 - b) wsparcie operacyjne w ramach programów krajowych i na warunkach ustanowionych w art. 10;
 - c) funkcjonowanie specjalnego programu tranzytowego, zgodnie z art. 11;
 - d) działania Unii, zgodnie z art. 13;
 - e) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z art. 14;
 - f) wdrażanie programu tworzenia nowych systemów informatycznych wspierających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne Unii, na warunkach ustanowionych w art. 15;
 - g) pomoc techniczna, zgodnie z art. 16.
4. Budżet przydzielony w ramach Instrumentu wdraża się w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 55 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr .../2012 [nowe rozporządzenie finansowe], z wyjątkiem działań Unii, o których mowa w art. 13, pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 14, oraz pomocy technicznej, o której mowa w art. 16 ust. 1.

Metodę lub metody wykonania budżetu przydzielonego na program rozwoju nowych systemów informatycznych określa się w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 15 ust. 2.
5. Zasoby ogólne wykorzystuje się orientacyjnie w następujący sposób:
 - a) 2 000 mln EUR na programy krajowe państw członkowskich;

- b) 1 100 mln EUR na tworzenie nowych systemów informatycznych wspierających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne Unii, o którym mowa w art. 15 ust. 2;
 - c) 150 mln EUR na specjalny program tranzytowy;
 - d) 270 mln EUR na działania Unii, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych i pomoc techniczną z inicjatywy Komisji.
6. Wraz z zasobami ogólnymi określonymi na potrzeby rozporządzenia nr .../2012/UE ustanawiającego instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego jako część Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego zasoby ogólne dostępne na potrzeby niniejszego rozporządzenia, określone w ust. 1, stanowią pulę środków finansowych na potrzeby Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i służą jako podstawowy punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należyтым zarządzaniu finansowym³¹.
7. Państwa powiązane z wdrażaniem, stosowaniem i rozwojem dorobku Schengen, uczestniczą w Instrumencie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
8. Zawiera się porozumienia dotyczące wkładu finansowego tych państw w Instrument oraz określa się przepisy dodatkowe niezbędne dla takiego ich udziału, w tym przepisy zapewniające ochronę interesów finansowych Unii i uprawnień kontrolnych Trybunału Obrachunkowego.

Wkłady finansowe tych państw dodaje się do zasobów ogólnych dostępnych z budżetu Unii, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 6

Zasoby na kwalifikowalne działania w państwach członkowskich

1. Kwotę 2 000 mln EUR przydziela się państwom członkowskim orientacyjnie w następujący sposób:
- a) 1 200 mln EUR, jak wskazano w załączniku I;
 - b) 450 mln na podstawie wyników uzyskanych w ramach mechanizmu opisanego w art. 7;
 - c) w ramach przeglądu śródkresowego oraz na okres począwszy od roku budżetowego 2018 – 350 mln EUR, pozostała część dostępnych środków przewidzianych niniejszym artykułem lub inna kwota, jak określono zgodnie z ust. 2, na podstawie wyników analizy ryzyka i mechanizmu ustanowionego w art. 8.

³¹ COM(2011) 403 wersja ostateczna

2. Aby właściwie uwzględnić cele niniejszego rozporządzenia w razie nieprzewidzianych lub nowych okoliczności lub zapewnić skuteczne wdrażanie finansowania dostępnego na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17 w celu dostosowania kwoty orientacyjnej określonej w ust. 1 lit. c).
3. Państwa członkowskie przystępujące do Unii w latach 2012–2020 nie mogą korzystać z przydziałów na programy krajowe w ramach przedmiotowego Instrumentu, dopóki korzystają z tymczasowego instrumentu finansowego Unii, z którego państwa członkowskie będące jego beneficjentami otrzymują wsparcie finansowe na działania na nowych granicach zewnętrznych Unii na potrzeby wdrażania dorobku Schengen na granicach oraz kontroli wizowej i kontroli granic zewnętrznych.

Artykuł 7

Zasoby na działania szczególne

1. Oprócz przydziału obliczonego zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie mogą otrzymać kwotę dodatkową, pod warunkiem że jest ona odpowiednio ujęta jako taka w programie i zostanie wykorzystana na realizację działań szczególnych wymienionych w załączniku II.
2. W stosownych przypadkach Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17 w celu zmiany działań szczególnych wymienionych w załączniku II. Na podstawie nowego wykazu działań szczególnych państwa członkowskie mogą otrzymać kwotę dodatkową przewidzianą w ust. 1, w zależności od dostępności zasobów.
3. Kwoty dodatkowe określone w niniejszym artykule przydziela się zainteresowanym państwom członkowskim na mocy indywidualnej decyzji w sprawie finansowania zatwierdzającej lub zmieniającej ich program krajowy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 8

Zasoby w ramach przeglądu śródkresowego

1. W celu przydzielenia kwoty wskazanej w art. 6 ust. 1 lit. c) Komisja do dnia 1 czerwca 2017 r. przygotowuje – na podstawie danych przekazanych przez agencję Frontex i w porozumieniu z tą agencją – sprawozdanie, w którym określa stopnie zagrożenia na granicach zewnętrznych na lata 2017–2020, zgodnie z analizą ryzyka dokonaną przez agencję Frontex. Stopnie zagrożenia zostaną oparte na obciążeniach związanych z zarządzaniem granicami i na zagrożeniach mających wpływ na bezpieczeństwo na granicach zewnętrznych państw członkowskich w latach 2014–2016 oraz będą uwzględniały między innymi możliwe przyszłe tendencje rozwoju przepływów migracyjnych i nielegalnych działań na granicach zewnętrznych, z uwzględnieniem prawdopodobnych zmian politycznych, gospodarczych i

społecznych w danych państwach trzecich, w szczególności w państwach sąsiadujących.

W sprawozdaniu określa się stopień zagrożenia w odniesieniu do każdego odcinka granicy zewnętrznej poprzez pomnożenie długości danego odcinka granicy zewnętrznej przez przypisany mu współczynnik w następujący sposób:

- a) zewnętrzna granica lądowa:
 - (i) współczynnik 1 dla normalnego zagrożenia
 - (ii) współczynnik 3 dla średniego zagrożenia
 - (iii) współczynnik 5 dla wysokiego zagrożenia;
- b) zewnętrzna granica morska:
 - (i) współczynnik 1 dla normalnego zagrożenia
 - (ii) współczynnik 3 dla średniego zagrożenia
 - (iii) współczynnik 5 dla wysokiego zagrożenia.

Na podstawie tego sprawozdania Komisja określa, które państwa członkowskie otrzymają kwotę dodatkową. Państwa członkowskie, w których występuje stopień zagrożenia wyższy niż stopień określony na potrzeby obliczeń dokonywanych w odniesieniu do roku budżetowego 2013, na mocy decyzji 574/2007/WE otrzymają proporcjonalnie dodatkowe zasoby.

2. Do celu podziału zasobów na mocy ust. 1

- a) uwzględnia się linię pomiędzy obszarami, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 866/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie systemu na podstawie art. 2 Protokołu 10 do Aktu przystąpienia, chociaż nie stanowi ona zewnętrznej granicy lądowej, przez okres, w którym stosuje się przepisy art. 1 protokołu 10 w sprawie Cypru załączonego do Aktu przystąpienia z 2003 r., lecz nie uwzględnia się długości granicy morskiej na północ od tej linii;
- b) zewnętrzne granice morskie oznaczają zewnętrzne granice morza terytorialnego państw członkowskich określone zgodnie z art. 4–16 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. Jednakże w przypadkach, gdy wymagane są regularne operacje o dalekim zasięgu w celu zapobieżenia nielegalnej migracji/nielegalnym wjazdom, wówczas granica ta stanowić będzie zewnętrzną linię obszaru wysokiego ryzyka. Jest ona ustalana poprzez uwzględnienie stosownych danych operacyjnych z lat 2014–2016 dostarczonych przez odnośne państwa członkowskie.

3. Ponadto po zaproszeniu wystosowanym przez Komisję do dnia 1 czerwca 2017 r. państwa członkowskie mogą otrzymać dodatkową kwotę, pod warunkiem że jest ona odpowiednio ujęta jako taka w programie i zostanie wykorzystana na realizację

działań szczególnych, które mają zostać określone w świetle wówczas obowiązujących priorytetów Unii.

W tym celu Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17 w celu zmiany działań szczególnych wymienionych w załączniku II.

4. Kwoty dodatkowe określone w niniejszym artykule przydziela się zainteresowanym państwom członkowskim na mocy indywidualnej decyzji w sprawie finansowania zatwierdzającej lub zmieniającej ich program krajowy, zgodnie z procedurą zawartą w art. 14 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 9

Programy krajowe

1. Program krajowy przygotowywany na podstawie przedmiotowego Instrumentu oraz programy przygotowywane na podstawie rozporządzenia nr .../2012/UE ustanawiającego instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego jako część Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego są sporządzane przez państwa członkowskie łącznie i przedstawiane Komisji jako pojedynczy program krajowy na potrzeby Funduszu oraz zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].
2. W ramach programów krajowych, które zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne] podlegają badaniu i zatwierdzeniu przez Komisję, państwa członkowskie realizują w szczególności następujące cele:
 - a) rozwój europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR) zgodnie z przepisami i wytycznymi Unii;
 - b) wspieranie i zwiększanie istniejącego krajowego potencjału w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi, z uwzględnieniem między innymi nowych technologii, zmian lub norm związanych z zarządzaniem przepływami migracyjnymi;
 - c) wspieranie dalszego rozwoju zarządzania przepływami migracyjnymi poprzez usługi konsularne i inne usługi świadczone przez państwa członkowskie w państwach trzecich w celu ułatwienia legalnego podróżowania i zapobieżenia nielegalnej migracji do Unii;
 - d) wzmacnianie zintegrowanego zarządzania granicami poprzez testowanie i wprowadzanie nowych narzędzi, systemów interoperacyjnych i metod pracy, których celem jest poprawa wymiany informacji w ramach państw członkowskich oraz polepszenie współpracy między różnymi organami;
 - e) zapewnienie prawidłowego i jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego dotyczącego kontroli granicznej i wiz w odpowiedzi na niedociągnięcia ustalone na poziomie europejskim i potwierdzone w ramach mechanizmu oceny Schengen;

- f) zwiększenie zdolności do sprostania nadchodzącym wyzwaniom, w tym obecnym i przyszłym zagrożeniom i obciążeniom na granicach zewnętrznych Unii, w szczególności z uwzględnieniem analizy ryzyka dokonanej przez agencję Frontex.

Artykuł 10

Wsparcie operacyjne w ramach programów krajowych państw członkowskich

1. Państwo członkowskie może wykorzystać do 50% kwoty przydzielonej w ramach Instrumentu na jego program krajowy w celu sfinansowania wsparcia operacyjnego dla organów publicznych odpowiedzialnych za realizowanie zadań i usług, które stanowią usługę publiczną na rzecz Unii. Wspomniane zadania i usługi wiążą się z co najmniej jednym z celów, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a), c) i d).
2. Wsparcie operacyjne zapewnia się wyłącznie jeśli dane państwo członkowskie spełnia następujące warunki:
 - a) przestrzega unijnego dorobku prawnego dotyczącego granic i wiz;
 - b) zachowuje zgodność z unijnymi normami i wytycznymi dotyczącymi dobrej administracji w obszarze granic i wiz, w szczególności z katalogiem Schengen dotyczącym kontroli na granicach zewnętrznych, praktycznym poradnikiem dla straży granicznej i podręcznikiem dotyczącym wiz.
3. W tym celu przed zatwierdzeniem programu krajowego Komisja dokonuje oceny sytuacji wyjściowej w państwach członkowskich, które wskazały, że zamierzają zwrócić się o udzielenie wsparcia operacyjnego.

Ustalenia Komisji są przedmiotem wymiany opinii z danym państwem członkowskim.

Po przeprowadzeniu takiej wymiany opinii zatwierdzenie wsparcia budżetowego w ramach programu krajowego państwa członkowskiego przez Komisję można uzależnić od zaprogramowania i zrealizowania szeregu działań mających na celu spełnienie wszystkich warunków ustanowionych w ust. 2 przed udzieleniem wsparcia budżetowego.

4. Wsparcie operacyjne jest ukierunkowane na konkretne zadania lub usługi oraz cele ustanowione w załączniku III. Obejmuje ono pełny zwrot wydatków poniesionych na potrzeby realizacji zadań lub świadczenia usług zdefiniowanych w programie krajowym w ramach limitów finansowych określonych przez program oraz pułapów ustanowionych w ust. 1.
5. Wsparcie operacyjne jest przedmiotem monitoringu i wymiany informacji między Komisją a danym państwem członkowskim w odniesieniu do sytuacji wyjściowej w państwie członkowskim, założonych celów i wskaźników pomiaru postępów.
6. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, procedury sprawozdawcze dotyczące stosowania niniejszego przepisu oraz wszelkich innych ustaleń praktycznych, które mają zostać zawarte pomiędzy państwami członkowskimi a

Komisją w celu realizacji przepisów niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 11

Wsparcie operacyjne na rzecz specjalnego programu tranzytowego

1. Instrument zapewnia wsparcie służące kompensowaniu opłat uiszczonych za wydanie wiz tranzytowych oraz dodatkowych kosztów poniesionych w związku z wydawaniem uproszczonych dokumentów tranzytowych (FTD) i uproszczonych kolejowych dokumentów tranzytowych (FRTD) zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 693/2003 oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 694/2003.
2. Zasoby przydzielone Litwie na ten cel, zgodnie z ust. 1, nie przekraczają 150 mln EUR na lata 2014–2020 i są udostępniane jako dodatkowe szczególne wsparcie operacyjne dla Litwy.
3. Do celów ust. 1 koszty dodatkowe oznaczają koszty wynikające bezpośrednio ze szczególnych wymogów związanych z realizacją specjalnego programu tranzytowego, a które nie powstały w wyniku wydawania wiz tranzytowych lub innych.

Do objęcia finansowaniem kwalifikują się następujące rodzaje kosztów dodatkowych:

- a) inwestycje w infrastrukturę;
 - b) szkolenia personelu odpowiedzialnego za realizację specjalnego programu tranzytowego;
 - c) dodatkowe koszty operacyjne, w tym wynagrodzenie personelu bezpośrednio zaangażowanego w realizację specjalnego programu tranzytowego.
4. Należne opłaty, o których mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie poziomu opłat wizowych i zwolnień z kosztów wizowych ustanowionych w umowie o ułatwieniach wizowych zawartej pomiędzy Unią Europejską a Federacją Rosyjską z zastrzeżeniem ram finansowych określonych w ust. 2.
 5. Komisja i Litwa dokonują przeglądu stosowania przepisów niniejszego artykułu w przypadku zmian, które mają wpływ na istnienie lub funkcjonowanie specjalnego programu tranzytowego.
 6. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, procedury sprawozdawcze dotyczące stosowania niniejszego przepisu oraz wszelkich ustaleń finansowych i innych ustaleń praktycznych, które mają zostać zawarte pomiędzy Litwą a Komisją w celu realizacji przepisów niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18 ust. 2.
 7. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie specjalnego programu tranzytowego, Komisja może zawrzeć szczególne porozumienia dotyczące płatności

śródkresowych zawierające odstępstwa od przepisów rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 12

Programowanie zgodne z wynikami mechanizmu oceny i monitorowania Schengen

W następstwie sprawozdania z oceny Schengen, przyjętego zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen, dane państwo członkowskie sprawdza we współpracy z Komisją i – w stosownych przypadkach – agencją Frontex możliwe sposoby uwzględnienia ustaleń i wdrożenia zaleceń w ramach swojego programu krajowego.

W miarę potrzeby państwo członkowskie dokonuje przeglądu swojego programu krajowego celem uwzględnienia wspomnianych ustaleń i zaleceń.

W porozumieniu z Komisją i – w stosownych przypadkach – agencją Frontex państwo członkowskie dokonuje przeniesienia zasobów w ramach swojego programu, w tym w miarę potrzeby zasobów zaplanowanych na wsparcie operacyjne, lub też wprowadza bądź zmienia działania mające na celu usunięcie niedociągnięć zgodnie z ustaleniami i zaleceniami sprawozdania z oceny Schengen.

Artykuł 13

Działania Unii

1. Z inicjatywy Komisji można wykorzystywać Instrument do finansowania działań transnarodowych lub działań o szczególnym znaczeniu dla Unii („działań Unii”) dotyczących celów ogólnych, szczegółowych i operacyjnych, o których mowa w art. 3.
2. Za działania Unii kwalifikujące się do finansowania uznawane są w szczególności działania służące realizacji następujących celów:
 - a) wspomaganie działań przygotowawczych, monitorowania, wsparcia administracyjnego i technicznego, rozwoju mechanizmu oceny niezbędnego do wdrożenia polityk dotyczących granic zewnętrznych i wiz, w tym wdrożenia ładu Schengen, zgodnie z mechanizmem oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr ... w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz w kodeksie granicznym Schengen;
 - b) podniesienie poziomu wiedzy na temat sytuacji w państwach członkowskich i jej zrozumienia poprzez analizę, ocenę i dokładne monitorowanie prowadzonej polityki;
 - c) wspieranie rozwijania narzędzi i metod statystycznych oraz wspólnych wskaźników;

- d) wspieranie i monitorowanie wdrażania prawa Unii oraz celów polityki Unii w państwach członkowskich oraz ocena ich skuteczności i wpływu;
 - e) promowanie tworzenia sieci kontaktów, wzajemnego uczenia się, identyfikacji i rozpowszechniania dobrych praktyk oraz innowacyjnych metod na poziomie europejskim;
 - f) pogłębianie świadomości istnienia unijnych strategii i celów wśród zainteresowanych stron oraz opinii publicznej, z uwzględnieniem komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów polityki Unii;
 - g) poprawienie zdolności sieci europejskich do promowania, wspierania i dalszego rozwijania polityki i celów Unii;
 - h) wspieranie szczególnie innowacyjnych projektów dotyczących rozwijania nowych metod lub technologii, z potencjałem przenoszenia do innych państw członkowskich, w szczególności projektów mających na celu testowanie i zatwierdzanie projektów badawczych;
 - i) wspieranie działań prowadzonych w państwach trzecich i w związku z tymi państwami, zgodnie z art. 4 ust. 2.
3. Realizacja działań Unii odbywa się zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 14

Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Instrument zapewnia pomoc finansową w celu zaspokojenia pilnych i szczególnych potrzeb w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej zdefiniowanej w art. 2 lit. e).
2. Realizacja pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych odbywa się zgodnie z mechanizmem określonym w art. 8 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 15

Tworzenie programu rozwoju nowych systemów informatycznych

1. Na program rozwoju nowych systemów informatycznych służących zarządzaniu przepływami obywateli państw trzecich przez granice przydziela się kwotę orientacyjną w wysokości 1 100 mln EUR. Program jest wdrażany zgodnie z przepisami Unii określającymi nowe systemy informatyczne i związaną z nimi infrastrukturę komunikacyjną przede wszystkim w celu poprawy zarządzania przepływami podróźnych i kontroli tych przepływów na granicach zewnętrznych, umożliwiając sprawniejszą odprawę graniczną przy jednoczesnym przyspieszeniu przekraczania granic przez osoby podróżujące regularnie.

2. Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie programem. Uchwala ona wieloletnie ramy strategiczne, które obejmują
- a) najważniejsze działania, które należy zrealizować;
 - b) podział budżetu na lata budżetowe;
 - c) harmonogram wdrażania;
 - d) metody zarządzania, które mają być stosowane w odniesieniu do głównych realizowanych działań. Działania mogą być wdrażane:- bezpośrednio przez Komisję lub za pomocą agencji wykonawczych - pośrednio przez podmioty i osoby inne niż państwa członkowskie zgodnie z art. 57 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [nowe rozporządzenie finansowe].

Główne działania, które mają być realizowane, powinny obejmować w szczególności: rozwój i testowanie elementu centralnego oraz aplikacji wspólnych dla krajowych elementów systemów, infrastrukturę komunikacyjną między elementem centralnym a elementami krajowymi, koordynację ich wdrażania oraz zarządzanie bezpieczeństwem systemów.

Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, ramy strategiczne i wszelkie ewentualne zmiany. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 16

Pomoc techniczna

1. Z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu w ramach Instrumentu można przeznaczyć do 1,7 mln EUR rocznie na pomoc techniczną dla Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].
2. Z inicjatywy państwa członkowskiego w ramach Instrumentu można przeznaczyć do 5% całkowitej kwoty przydzielonej danemu państwu członkowskiemu na pomoc techniczną w ramach programu krajowego zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Wspólny Komitet ds. Azylu, Migracji i Bezpieczeństwa, ustanowiony na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 19

Zastosowanie rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne]

Do niniejszego Instrumentu zastosowanie mają przepisy rozporządzenia (UE) nr .../2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 20

Uchylenie

Decyzja nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca Fundusz Granic Zewnętrznych traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, projektów i programów rocznych aż do ich zamknięcia, ani pomocy finansowej zatwierdzonej przez Komisję na podstawie decyzji nr 574/2007/WE ani żadnych innych przepisów mających zastosowanie do tej pomocy na dzień 31 grudnia 2013 r.
2. Przyjmując decyzje w sprawie współfinansowania w ramach niniejszego Instrumentu, Komisja uwzględnia środki przyjęte na podstawie decyzji nr 574/2007/WE przed [data publikacji w *Dzienniku Urzędowym*], mające skutki finansowe w okresie objętym tym współfinansowaniem.
3. Sumy przeznaczone na współfinansowanie, zatwierdzone przez Komisję między dniem 1 stycznia 2011 r. a dniem 31 grudnia 2013 r., w odniesieniu do których nie przesłano Komisji w terminie wyznaczonym na złożenie sprawozdania końcowego dokumentów wymaganych do zamknięcia działań, są przez nią automatycznie umarzane do dnia 31 grudnia 2017 r., co skutkuje koniecznością zwrotu nienależnie wypłaconych kwot.
4. Kwoty dotyczące działań zawieszonych ze względu na postępowania prawne lub odwołania administracyjne o skutku zawieszającym nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej automatycznemu umorzeniu.

Artykuł 21

Przegląd

Na podstawie wniosku Komisji Parlament Europejski i Rada dokonują przeglądu niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia 30 czerwca 2020 r.

Artykuł 22

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Kwoty stanowiące podstawę krajowych programów państw członkowskich

Państwo członkowskie	Kwota minimalna	Średni udział procentowy w latach 2010-2012	Przydział w oparciu o udział procentowy	Całkowita kwota
Austria	5.000.000	0,82%	8.699.674	13.699.674
Belgia	5.000.000	1,13%	11.886.638	16.886.638
Bułgaria	5.000.000	3,18%	33.578.849	38.578.849
Cypr	5.000.000	1,76%	18.521.213	23.521.213
Republika Czeska	5.000.000	0,84%	8.907.377	13.907.377
Dania	5.000.000	0,48%	5.053.171	10.053.171
Estonia	5.000.000	1,51%	15.933.661	20.933.661
Finlandia	5.000.000	2,87%	30.320.668	35.320.668
Francja	5.000.000	7,20%	75.956.454	80.956.454
Niemcy	5.000.000	4,21%	44.390.681	49.390.681
Grecja	5.000.000	14,56%	153.636.854	158.636.854
Węgry	5.000.000	3,22%	34.018.515	39.018.515
Islandia	5.000.000	0,03%	310.455	5.310.455
Włochy	5.000.000	13,62%	143.660.373	148.660.373
Łotwa	5.000.000	0,95%	9.989.974	14.989.974
Litwa*	5.000.000	1,77%	18.709.058	23.709.058
Luksemburg	5.000.000	0,04%	379.909	5.379.909
Malta	5.000.000	3,43%	36.173.227	41.173.227
Niderlandy	5.000.000	2,30%	24.315.326	29.315.326
Norwegia	5.000.000	0,84%	8.846.929	13.846.929
Polska	5.000.000	3,97%	41.883.809	46.883.809
Portugalia	5.000.000	1,25%	13.197.565	18.197.565
Rumunia	5.000.000	5,05%	53.313.864	58.313.864
Słowacja	5.000.000	0,46%	4.835.168	9.835.168
Słowenia	5.000.000	2,31%	24.371.875	29.371.875
Hiszpania	5.000.000	17,13%	180.746.396	185.746.396
Szwecja	5.000.000	0,59%	6.189.272	11.189.272
Szwajcaria	5.000.000	1,25%	13.216.801	18.216.801
Chorwacja	5.000.000	3,22%	33.956.244	38.956.244
Razem	145.000.000	100%	1.055.000.000	1.200.000.000

Załącznik II
Wykaz działań szczególnych

1. Stworzenie mechanizmów współpracy konsularnej pomiędzy co najmniej dwoma państwami członkowskimi, skutkujących uzyskaniem korzyści skali w odniesieniu do składania wniosków i wydawania wiz w konsulatach zgodnie z zasadami współpracy określonymi w kodeksie wizowym, z uwzględnieniem wspólnych ośrodków przyjmowania wniosków wizowych.
2. Zakup środków transportu i sprzętu operacyjnego, które uznano za niezbędne do prowadzenia wspólnych operacji przez agencję Frontex, zgodnie z wytycznymi wydanymi przez tę agencję.

ZAŁĄCZNIK III

Cele wsparcia operacyjnego w ramach programów krajowych

Cel nr 1: promowanie rozwoju i wdrażania polityk mających na celu zapewnienie braku jakiegokolwiek kontroli osób, niezależnie od ich obywatelstwa, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych oraz zapewnienie kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych

- operacje
- koszty personelu
- koszty usług, takich jak konserwacja i naprawy
- udoskonalenie/wymiana wyposażenia
- nieruchomości (amortyzacja, remonty)

Cel nr 2: promowanie rozwoju i wdrażania wspólnej polityki w zakresie wiz oraz innych krótkoterminowych zezwoleń na pobyt, w tym współpracy konsularnej

- operacje
- koszty personelu
- koszty usług, konserwacja i naprawy
- udoskonalenie/wymiana wyposażenia
- nieruchomości (amortyzacja, remonty)

Cel nr 3: ustanowienie i obsługa systemów informatycznych, związanej z nimi infrastruktury komunikacyjnej i wyposażenia wspierających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne Unii

- zarządzanie operacyjne systemami SIS, VIS i nowymi systemami utworzonym w tym okresie
- koszty personelu
- koszty usług, takich jak konserwacja i naprawy
- infrastruktura komunikacyjna i zagadnienia związane z bezpieczeństwem
- udoskonalenie/wymiana wyposażenia
- wynajem bezpiecznych nieruchomości lub remonty

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
 - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Komunikat „Budowanie otwartej i bezpiecznej Europy: budżet spraw wewnętrznych na lata 2014–2020”;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące Funduszu Migracji i Azylu oraz instrumentu finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego instrument finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³²

Obecnie dział 3 tytuł 18 – Sprawy wewnętrzne

Przyszłe wieloletnie perspektywy finansowe: Dział 3 (Bezpieczeństwo i obywatelstwo) – „Bezpieczeństwo wewnętrzne”

Charakter wniosku/inicjatywy

- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** (finansowanie spraw wewnętrznych na lata 2014–2020)
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³³
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

³² ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

³³ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.3. Cele

1.3.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Ostatecznym celem polityk dotyczących spraw wewnętrznych jest stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych, na który obywatele UE oraz obywatele państw trzecich mogą wjechać, po którym mogą się poruszać, na którym mogą żyć i pracować, wnosząc nowe pomysły, kapitał, wiedzę i innowacje oraz pracując w zawodach wykazujących deficytowość na krajowych rynkach pracy, przekonani, że ich prawa są w pełni przestrzegane, a ich bezpieczeństwo zapewnione. Współpraca z państwami niebędącymi członkami UE i organizacjami międzynarodowymi jest niezbędna do osiągnięcia tego celu.

Wzrastające znaczenie polityk dotyczących spraw wewnętrznych zostało potwierdzone w programie sztokholmskim i odnośnym planie działania, których wdrożenie stanowi strategiczny priorytet Unii i obejmuje takie dziedziny, jak: migracja (legalna migracja i integracja; azyl; nielegalna migracja i powrót), bezpieczeństwo (zapobieganie terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej oraz ich zwalczanie; współpraca policyjna) oraz zarządzanie granicami zewnętrznymi (w tym polityka wizowa), jak również wymiar zewnętrzny tych polityk. Traktat lizboński umożliwia również Unii ambitniejsze reagowanie na bieżące obawy obywateli w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Priorytety polityczne w dziedzinie spraw wewnętrznych, w szczególności kwestię integracji obywateli państw trzecich, powinno się postrzegać w kontekście siedmiu inicjatyw przewodnich przedstawionych w strategii „Europa 2020”, która ma na celu pomoc UE w przezwyciężeniu obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz uzyskaniu inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego zapewni wsparcie finansowe, które jest potrzebne, aby przełożyć cele Unii w dziedzinie spraw wewnętrznych na wymierne rezultaty.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

FUNDUSZ BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO

Instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania sytuacjami kryzysowymi

Zgodnie z priorytetami zidentyfikowanymi w odpowiednich strategiach, programach, ocenach zagrożenia i ryzyka przygotowanych przez Unię Instrument przyczyni się do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) zapobiegania i walki z przestępczością transgraniczną, poważną i zorganizowaną oraz wzmocnienia koordynacji i współpracy między organami ścigania państw członkowskich i odpowiednimi państwami trzecimi;
- b) wzmocnienia potencjału państw członkowskich i Unii w celu skutecznego zarządzania zagrożeniami dla bezpieczeństwa i sytuacjami kryzysowymi oraz przygotowania się do ochrony ludzi i infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi i innymi zdarzeniami związanymi z bezpieczeństwem oraz ich ochrony.

Obecne działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa: 18.05

Instrument wsparcia finansowego na rzecz granic zewnętrznych i wiz

Zgodnie z priorytetami zidentyfikowanymi w odpowiednich strategiach, programach, ocenach zagrożenia i ryzyka przygotowanych przez Unię Instrument przyczyni się do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) wspierania wspólnej polityki wizowej, aby ułatwić legalne podróże, zapewnić równe traktowanie obywateli państw trzecich oraz opanować problem nielegalnej migracji;
- b) wspierania zarządzania granicami, aby zapewnić, z jednej strony, wysoki poziom ochrony granic zewnętrznych oraz, z drugiej strony, sprawne przekraczanie granic zewnętrznych zgodnie z dorobkiem Schengen.

Obecne działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa: 18.02 (w zakresie, w którym dotyczy Funduszu Granic Zewnętrznych).

1.3.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wpływ wniosku na beneficjentów/grupy docelowe jest opisany bardziej szczegółowo w punkcie 4.1.2 oceny skutków.

Co do zasady uproszczenia wprowadzone na wszystkich poziomach procesu finansowania i w każdym trybie zarządzania będą miały wyraźnie korzystny wpływ na procesy dotyczące zarządzania wsparciem finansowym.

Współpraca policyjna, zapobieganie i zwalczanie przestępczości oraz zarządzanie sytuacjami kryzysowymi

Głównymi beneficjentami wsparcia finansowego będą państwa członkowskie oraz ich organy ścigania, jak również każdy inny organ wyspecjalizowany w ochronie infrastruktury krytycznej i zarządzaniu kryzysowym, a także odpowiednie organizacje międzynarodowe i pozarządowe, w stosownych przypadkach (np. w dziedzinie zapobiegania przestępczości, walki z radykalizacją oraz handlem ludźmi).

Grupą docelową, która skorzysta ze zmian, będzie cała populacja.

Głównymi osiągnięciami będą 1) wzmocniony potencjał administracyjny i operacyjny państw członkowskich w zakresie wykrywania i skutecznego ścigania przestępczości transgranicznej, poważnej i zorganizowanej, w tym terroryzmu w celu ograniczenia zagrożeń dla bezpieczeństwa wynikających z tego rodzaju przestępczości oraz 2) większa odporność Europy na sytuacje kryzysowe i katastrofy, dzięki bardziej spójnej polityce UE w zakresie zarządzania ryzykiem, która łączy sporządzanie ocen zagrożenia i ryzyka z tworzeniem polityki z jednej strony, oraz bardziej skuteczne i skoordynowane reagowanie UE na sytuacje kryzysowe, łączące istniejący potencjał i wiedzę ekspercką z drugiej strony. Ważnym osiągnięciem będzie również zwiększenie potencjału państw członkowskich w zakresie zapobiegania, przygotowania i ochrony ludzi oraz infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi oraz innymi poważnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa.

Granice zewnętrzne i wizy

Głównymi beneficjentami wsparcia finansowego na rzecz granic i wiz będą służby wdrażające dorobek

UE, kodeks graniczny Schengen oraz kodeks wizowy w państwach członkowskich: straż graniczna, policja oraz służby konsularne. Grupą docelową, która skorzysta ze zmian, będą podróżni – wszystkie osoby przekraczające zewnętrzną granicę UE. Wyniki obejmą wzmocniony potencjał tych służb w zakresie (1) ochrony granic oraz utrzymywania kontaktu ze służbami organów ścigania, w ramach europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR); (2) zarządzania przepływami migracyjnymi w placówkach konsularnych (wnioski o wydanie wizy) oraz (3) poprawy obsługi przepływów pasażerów na przejściach granicznych, zapewniając z jednej strony wysoki i jednolity poziom ochrony, we współpracy ze służbami innych organów ścigania, a z drugiej strony, sprawne przekraczanie granic zewnętrznych zgodnie z dorobkiem prawnym oraz z zasadą traktowania podróżnych z szacunkiem i zasadą poszanowania godności. Znaczącym konkretnym wynikiem będzie utworzenie dwóch nowych systemów IT na poziomie UE w zakresie przekraczania granic przez obywateli państw trzecich (unijny system wjazdu/wyjazdu oraz unijny program rejestrowania podróżnych).

1.3.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Ze względu na potrzebę przeprowadzenia dialogu politycznego przed opracowaniem programów krajowych na tym etapie nie jest możliwe ustalenie ostatecznego zestawu wskaźników, które będą wykorzystane do pomiaru osiągnięć wyżej wymienionych celów. Jednak

– w odniesieniu do **współpracy policyjnej oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości**, wskaźniki objęłyby liczbę wspólnych operacji transgranicznych oraz liczbę dokumentów opisujących dobre praktyki i liczbę zorganizowanych wydarzeń. Wskaźniki w zakresie **zarządzania kryzysowego** oraz ochrony infrastruktury krytycznej objęłyby liczbę narzędzi wprowadzonych w życie lub udoskonalonych w celu uproszczenia ochrony infrastruktury krytycznej przez państwa członkowskie we wszystkich sektorach gospodarki oraz liczbę ocen zagrożenia i ryzyka sporządzonych na poziomie Unii.

– w obszarze **granicy i wiz** wskaźniki objęłyby liczbę placówek konsularnych, które zostały wyposażone, zabezpieczone lub wzmocnione, aby zapewnić skuteczne przetwarzanie wniosków wizowych i jakość usług dla wnioskodawców oraz rozwój sprzętu przeznaczonego do kontroli granicy i zwiększenie liczby zatrzymań obywateli państw trzecich nielegalnie przekraczających granice zewnętrzne w odniesieniu do ryzyka istniejącego na odpowiednim odcinku granicy zewnętrznej. Wskaźniki wpływu posłużą do zmierzenia wzrostu bezpieczeństwa na granicy, potencjału wydawania wiz oraz zdolności do bezpiecznej i sprawnej obsługi przepływu podróżnych przez granice.

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

W latach 2014–2020 UE nadal będzie musiała się zmierzyć z istotnymi wyzwaniami w dziedzinie spraw wewnętrznych.

Niezbędne dla wzrostu gospodarczego, kulturalnego i społecznego UE jest zapewnienie bezpiecznego środowiska. UE ma do odegrania istotną rolę, zarówno poprzez opanowanie zagrożeń związanych z przestępczością poważną i zorganizowaną, cyberprzestępczością i terroryzmem, jak i poprzez zapewnienie zarządzania zewnętrznymi granicami oraz szybkie reagowanie na powstające sytuacje

kryzysowe wywołane działaniami człowieka lub klęskami żywiołowymi. W erze globalizacji, gdy zagrożenia są coraz większe i coraz częściej mają wymiar ponadnarodowy, żadne państwo członkowskie nie może skutecznie działać na własną rękę. Niezbędna jest spójna i wszechstronna odpowiedź na poziomie europejskim, aby organy ścigania mogły skutecznie działać w różnych państwach i jurysdykcjach.

Współpraca z państwami niebędącymi członkami UE i organizacjami międzynarodowymi jest niezbędna do osiągnięcia tych celów. Ostatnie wydarzenia w północnej Afryce dowiodły, jak ważne dla UE jest przyjęcie wszechstronnego i skoordynowanego podejścia w stosunku do migracji, granic i bezpieczeństwa. Nabierający znaczenia wymiar zewnętrzny polityki spraw wewnętrznych UE musi zatem zostać wzmocniony, w pełnej zgodności z polityką zagraniczną Unii.

1.4.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Zarządzanie przepływami migracyjnymi i zagrożeniami dla bezpieczeństwa stanowi wyzwanie, z którym poszczególne państwa nie poradzą sobie same. Są to obszary, w których występuje oczywista wartość dodana płynąca z wykorzystania budżetu UE.

Niektóre państwa członkowskie są znacząco obciążone ze względu na swoje szczególne położenie geograficzne oraz długość granic zewnętrznych Unii, do których zarządzania są zobowiązane. Zniesienie wewnętrznej kontroli granicznej musi być uzupełnione wspólnymi środkami na rzecz skutecznej kontroli i ochrony granic zewnętrznych Unii. Zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi stanowi zatem oś wspólnej polityki w zakresie azylu, migracji i granic zewnętrznych. Budżet UE zapewnia środki, aby sprostać finansowym skutkom wynikającym z poszanowania tej zasady. W dziedzinie bezpieczeństwa przestępczość poważna i zorganizowana, terroryzm i inne zagrożenia dla bezpieczeństwa nabierają charakteru ponadnarodowego. Współpraca ponadnarodowa i koordynacja między organami ścigania są podstawowym elementem udanego zapobiegania i zwalczania przestępczości, na przykład poprzez wymianę informacji, wspólne dochodzenia, technologie interoperacyjne oraz wspólne oceny zagrożenia i ryzyka.

Obsługa przepływów migracyjnych, zarządzanie granicami zewnętrznymi UE oraz bezpieczeństwo UE wymagają znaczących środków oraz potencjału państw członkowskich. Dzięki udoskonalonej współpracy operacyjnej oraz koordynacji obejmującej łączenie zasobów w obszarach takich jak szkolenie i wyposażenie uzyskuje się korzyści skali oraz osiąga synergię, tym samym zapewniając bardziej wydajne wykorzystanie środków publicznych i wzmacniając solidarność, wzajemne zaufanie oraz podział odpowiedzialności za wspólne polityki UE między państwami członkowskimi. Jest to szczególnie adekwatne w obszarze bezpieczeństwa, w którym wsparcie finansowe dla wszystkich form wspólnych operacji transgranicznych jest bardzo ważne w celu wzmocnienia współpracy między policją, służbami celnymi, służbami granicznymi oraz organami sądowymi.

W odniesieniu do wymiaru zewnętrznego spraw wewnętrznych jest oczywiste, że przyjmowanie środków i łączenie zasobów na poziomie UE wzmocni znacząco wpływ UE niezbędny do przekonania państw trzecich do zaangażowania się wraz z nią w działania związane z migracją oraz kwestiami bezpieczeństwem, co leży w interesie UE i państw członkowskich.

Prawo UE do działania w obszarze spraw wewnętrznych wynika z tytułu V „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2, art. 79 ust. 2 i 4, art. 82 ust. 1, art. 84 oraz art. 87 ust. 2

TFUE. Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi jest objęta art. 212 ust. 3 TFUE. We wnioskach przestrzega się zasady pomocniczości, ponieważ większość finansowania będzie wdrażana zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego oraz w poszanowaniu kompetencji instytucjonalnych państw członkowskich.

1.4.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Chociaż ogólnie uznaje się, że obecne instrumenty finansowe w dziedzinie spraw wewnętrznych osiągają cele i działają skutecznie, główne wnioski wyciągnięte z przeglądu śródkresowego oraz konsultacji z zainteresowanymi podmiotami wskazują na potrzebę:

- uproszczenia oraz usprawnienia instrumentów w dziedzinie spraw wewnętrznych poprzez ograniczenie liczby programów finansowych do dwóch w drodze utworzenia Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Pozwoli to UE na bardziej strategiczne wykorzystanie tych instrumentów, a tym samym bardziej skuteczne uwzględnienie priorytetów politycznych oraz potrzeb UE;
- wzmocnienia roli UE jako partnera globalnego, poprzez włączenie elementu wymiaru zewnętrznego do przyszłych funduszy, aby wzmocnić wpływ UE w zakresie zewnętrznego wymiaru polityk z obszaru spraw wewnętrznych;
- uprzywilejowania zarządzania dzielonego, a nie zarządzania scentralizowanego w przypadku, gdy jest możliwe usunięcie niepotrzebnego obciążenia administracyjnego;
- przyjęcia, w zarządzaniu dzielonym, podejścia bardziej ukierunkowanego na wyniki poprzez przestawienie się na programowanie wieloletnie połączone z dialogiem politycznym na wysokim poziomie, co zapewni pełne dopasowanie przez państwa członkowskie programów krajowych do celów polityki i priorytetów UE oraz skupienie się na osiąganiu wyników;
- udoskonalenia zarządzania scentralizowanego, aby zapewnić szereg narzędzi na rzecz działań zgodnych z kierunkiem polityki, w tym wsparcie dla działań ponadnarodowych, w szczególności działań innowacyjnych oraz działań w państwach trzecich i ich dotyczących (wymiar zewnętrzny), jak również działań w sytuacjach nadzwyczajnych, badań oraz wydarzeń;
- ustanowienia wspólnych ram regulacyjnych obejmujących wspólny zestaw zasad dotyczących programowania, sprawozdawczości, zarządzania finansowego oraz kontroli, jak najbardziej spójny z innymi funduszami UE zarządzanymi w trybie zarządzania dzielonego, by wszystkie zainteresowane podmioty mogły lepiej zrozumieć te zasady oraz by zapewnić wysoki poziom zgodności i spójności;
- zapewnienia szybkiej i skutecznej reakcji w przypadku sytuacji nadzwyczajnych, poprzez zaprojektowanie Funduszy w taki sposób, by UE mogła odpowiednio reagować w szybko zmieniających się sytuacjach;
- wzmocnienia roli agencji w obszarze spraw wewnętrznych w celu promowania praktycznej współpracy między państwami członkowskimi, poprzez powierzenie im realizacji konkretnych działań, przy zapewnieniu odpowiedniej kontroli politycznej nad ich działaniami.

Więcej szczegółów można znaleźć w ocenie skutków i uzasadnieniach towarzyszących każdemu rozporządzeniu.

1.4.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Pewna liczba instrumentów UE zapewnia wsparcie dla działań, które są uzupełniające w stosunku do działań finansowanych w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego:

Między Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego a Instrumentem Finansowym Ochrony Ludności stosuje się linię podziału wskazaną w art. 3 obecnego programu CIPS: ochrona cywilna obejmuje klęski żywiołowe, jak również katastrofy będące wynikiem nieumyślnych działań człowieka (wypadki), podczas gdy katastrofy będące wynikiem umyślnych działań człowieka dotyczą kwestii bezpieczeństwa, a zatem będą objęte Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Ataki terrorystyczne lub inne zdarzenia stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa pozostaną poza zakresem Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. Szczegółowy zakres, w jakim zgodnie z art. 222 TFUE (klauzula solidarności) można wesprzeć państwa członkowskie, które są obiektem ataku terrorystycznego lub ofiarą klęsk żywiołowych oraz katastrof wywołanych przez człowieka, nie jest jasny z tego względu, że wymagane jest formalne przyjęcie przepisów wykonawczych, które nie zostały jak dotąd zaproponowane. Zatem możliwość finansowania sytuacji nadzwyczajnych w razie poważnych ataków terrorystycznych lub innych zdarzeń stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa zostanie objęta przez Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Luka między badaniami naukowymi w ramach programu „Horyzont 2020” a praktycznym zastosowaniem wyników takich badań naukowych zostanie wyeliminowana, ponieważ w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego przewidziano cele szczegółowe oraz działania kwalifikowalne pozwalające na finansowanie testowania i zatwierdzania wyników badań („prototypy”), w celu ich masowego zastosowania w praktyce („zamówienia przedkomercyjne”).

Przyszły program „Sprawiedliwość” będzie ściśle związany z Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a także będzie stanowił jego uzupełnienie, szczególnie w części dotyczącej wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, lecz jest on bardziej skoncentrowany na współpracy sądowej, harmonizacji procedury oraz wzajemnym uznawaniu, co w praktyce zapobiega ich znaczącemu zazębaniu.

Elementy dotyczące wymiaru zewnętrznego Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego będą wspierać działania w państwach trzecich oraz ich dotyczące, co sprzyja głównie interesom i celom UE, ma bezpośredni wpływ na UE i państwa członkowskie oraz zapewnia spójność z działaniami prowadzonymi na terytorium UE. Finansowanie to będzie zaprojektowane i realizowane zgodnie z działaniami zewnętrznymi Unii oraz jej polityką zagraniczną. Nie ma ono na celu wspierania działań ukierunkowanych na pomoc rozwojową. Będzie natomiast stanowić uzupełnienie, w stosownych przypadkach, pomocy finansowej zapewnianej za pośrednictwem instrumentów pomocy zewnętrznej. W tym kontekście szczególne znaczenie dla obszaru spraw wewnętrznych będzie miał program zastępujący program tematyczny dotyczący współpracy z państwami trzecimi w obszarze migracji i azylu oraz Instrument na rzecz Stabilności. Instrumenty pomocy zewnętrznej albo wspierają potrzeby państw beneficjentów w zakresie rozwoju albo wspierają ogólne interesy polityczne UE w przypadku partnerów strategicznych, podczas gdy fundusze w dziedzinie spraw wewnętrznych będą wspierać konkretne działania w państwach trzecich realizujące cele w dziedzinie polityki migracyjnej UE i

polityki w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego. Wyliminują one zatem szczególną lukę oraz przyczynią się do stworzenia zestawu narzędzi do dyspozycji UE.

1.5. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 01/01/2014 do 31/12/2020
- Czas trwania wpływu finansowego: od 2014 r. do 2023 r.

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania³⁴

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty³⁵
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Wnioski będą wdrażane głównie poprzez zarządzanie dzielone w ramach wieloletnich programów krajowych.

³⁴ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁵ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

Cele, które mają zostać osiągnięte w ramach programów krajowych, będą uzupełnione przez „działania Unii” oraz mechanizm szybkiego reagowania w przypadku sytuacji nadzwyczajnych. Działania te przyjmą formę dotacji oraz zamówień publicznych przy bezpośrednim zarządzaniu scentralizowanym i obejmą działania w państwach trzecich i dotyczące tych państw.

Zostaną wykorzystane wszystkie możliwe środki, aby uniknąć rozdrobienia, poprzez koncentrację zasobów na osiągnięciu ograniczonej liczby celów UE oraz poprzez wykorzystanie wiedzy eksperckiej głównych zainteresowanych podmiotów, w stosownych przypadkach, na podstawie umów o partnerstwie i umów ramowych.

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji będzie wdrażana przy zastosowaniu bezpośredniego zarządzania scentralizowanego.

Państwa uczestniczące we wprowadzaniu w życie, stosowaniu i rozwoju dorobku Schengen będą również uczestniczyć w dwóch instrumentach tworzących Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który rozwija dorobek Schengen (instrument dotyczący granic i wiz oraz instrument dotyczący współpracy policyjnej), tak jakby były państwami członkowskimi, w świetle umów o uczestnictwie w dorobku prawnym Schengen. Będą one uczestniczyć w instrumentach zgodnie z przepisami rozporządzenia, wdrażając swoje własne wieloletnie programy krajowe oraz będą miały możliwość ubiegania się o finansowanie wchodzące w zakres działań Unii itp. W odniesieniu do Funduszu Granic Zewnętrznych zostaną zawarte konkretne umowy w celu określenia przepisów uzupełniających niezbędnych w przypadku ich uczestnictwa (przepisy wynikające z rozporządzenia finansowego, jego przepisów wykonawczych i Traktatów, w tym z uprawnień kontrolnych Trybunału Obrachunkowego). Ze względu na to, że państwa te wniosą wkład do budżetu UE przeznaczony na te dwa instrumenty w wysokości odpowiadającej ich PKB, umowy te określą także wysokość wkładów, które zostaną przekazane przez te państwa jako część podziału odpowiedzialności w zakresie zarządzania strefą Schengen, niezależnie od wielkości kwot uzyskanych w ramach tych instrumentów. Dotychczas do państw stowarzyszonych należą Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W przypadku zarządzania dzielonego zaproponowano spójne i skuteczne ramy sprawozdawczości, monitorowania i oceny. W przypadku każdego programu krajowego państwa członkowskie zostaną poproszone o powołanie komitetu monitorującego, w którym Komisją będzie mogła uczestniczyć.

Państwa członkowskie będą corocznie przedstawiały sprawozdanie z realizacji programu wieloletniego. Sprawozdania te stanowią konieczny warunek dokonania rocznych płatności. Aby państwa członkowskie mogły uczestniczyć w procesie przeglądu śródkresowego, w 2017 r. zostaną poproszone o dostarczenie dodatkowych informacji na temat postępu w osiąganiu celów. Podobne działanie zostało zaplanowane na 2019 r., aby umożliwić, w stosownych przypadkach, dokonanie korekt w ostatnim roku budżetowym (2020 r.).

Wspierając rozwój kultury opartej na ocenie w dziedzinie spraw wewnętrznych, Fundusze uzyskają wspólne ramy oceny i monitorowania oparte o wskaźniki związane z szeroko pojętą polityką, które podkreślą przyjęte w przypadku funduszy podejście oparte na wynikach, oraz istotną rolę, którą mogłyby odegrać w procesie łączenia polityk, aby osiągnąć cel, jakim jest stworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Wskaźniki te dotyczą oddziaływania, jakie fundusze mogą mieć na: rozwój wspólnej kultury bezpieczeństwa na granicach, współpracy policyjnej i zarządzania kryzysowego; skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi na terytorium UE; sprawiedliwe i równe traktowanie obywateli państw trzecich; solidarność i współpracę między państwami członkowskimi przy rozwiązywaniu kwestii migracji i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz wypracowanie wspólnego podejścia UE do migracji i bezpieczeństwa w stosunku do państw trzecich.

Aby zapewnić właściwe stosowanie zasad dotyczących oceny oraz mając na względzie praktyczne doświadczenia w zakresie oceny w państwach członkowskich w ramach obecnego systemu finansowania UE w dziedzinie spraw wewnętrznych, Komisja i państwa członkowskie będą razem pracować nad rozwijaniem wspólnych ram oceny i monitorowania, między innymi poprzez określanie modeli oraz wspólnych wskaźników produktu i rezultatu.

Na początku okresu programowania zostaną ustanowione wszystkie środki, tym samym umożliwiając państwom członkowskim stworzenie systemów sprawozdawczości oraz oceny na podstawie uzgodnionych zasad i wymogów.

Aby ograniczyć obciążenie administracyjne i zapewnić synergię między sprawozdawczością a oceną, informacje wymagane do sprawozdań z oceny będą opierać się na informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie w rocznych sprawozdaniach z realizacji programów krajowych oraz je uzupełnią.

W 2018 r. Komisja przedstawi również sprawozdanie z przeglądu śródkresowego programów krajowych.

Na bardziej ogólnym poziomie, Komisja przedstawi śródkresowe sprawozdanie z wdrażania funduszy do 30 czerwca 2018 r. oraz sprawozdanie z oceny *ex-post* do 30 czerwca 2024 r., obejmujące całość wdrażania (tj. nie tylko programy krajowe w ramach zarządzania dzielonego).

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

DG do Spraw Wewnętrznych nie jest podmiotem, któremu dotychczas zagrażało wysokie ryzyko błędów w programach wydatkowania. Zostało to potwierdzone w rocznych sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego, w których nie stwierdzano co do zasady istotnych uchybień, jak również w rocznych sprawozdaniach z działalności DG do Spraw Wewnętrznych (oraz dawnej DG ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa), w których w minionych latach nie stwierdzono przekroczenia poziomu błędu resztowego powyżej 2 % .

W przypadku zarządzania dzielonego ogólne ryzyko w odniesieniu do wdrażania obecnych programów obejmuje głównie trzy kategorie:

- ryzyko nieskutecznego lub niewystarczająco ukierunkowanego wykorzystania funduszy;
- błędy wynikające z zawłości norm i słabości w systemach zarządzania i kontroli;
- nieskuteczne wykorzystanie zasobów administracyjnych (ograniczona proporcjonalność wymogów).

Warto również wspomnieć o elementach szczegółowych dotyczących systemu czterech funduszy w ramach programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”.

- System programów rocznych zapewnia regularność płatności ostatecznych w oparciu o wydatki, które zostały certyfikowane i skontrolowane. Ponieważ okres kwalifikowalności programów rocznych nie odpowiada rokowi budżetowemu UE, system mający na celu zapewnienie wiarygodności wydatków nie jest w pełni satysfakcjonujący, pomimo swojej restrykcyjności.
- Szczegółowe zasady kwalifikowalności są ustalane przez Komisję. Zapewnia to co do zasady jednolitość finansowanych wydatków. Tworzy jednak również niepotrzebne obciążenie organów krajowych i Komisji oraz podwyższa ryzyko popełnienia błędów przez beneficjentów lub państwa członkowskie ze względu na błędną interpretację zasad UE.
- Obecne systemy zarządzania i kontroli są bardzo podobne do systemów stosowanych w przypadku funduszy strukturalnych. Zawierają jednak pewne niewielkie różnice, zwłaszcza w odniesieniu do zakresu odpowiedzialności instytucji certyfikujących i instytucji audytowych. Powoduje to nieporozumienia w państwach członkowskich, w szczególności kiedy organy te działają w tych dwóch rodzajach funduszy. Zwiększa to również ryzyko błędów i wymaga bardziej intensywnego monitorowania.

W niniejszym wniosku znacząco zmienia się poniższe elementy:

- do systemów zarządzania i kontroli będą stosowane ogólne wymogi dla funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych; systemy te będą także w pełni zgodne z nowymi wymogami nowego rozporządzenia finansowego. Trzy organy zostaną zastąpione dwoma (czyli Instytucją

Odpowiedzialną oraz Instytucją Audytową), których zakres kompetencji został wyjaśniony, aby zapewnić większą wiarygodność.

- programowanie wieloletnie w połączeniu z rocznym rozliczaniem rachunków w oparciu o płatności dokonane przez Instytucję Odpowiedzialną ujednotoci okresy kwalifikowalności z rocznym rozliczaniem rachunków Komisji, bez zwiększania obciążenia administracyjnego porównywalnego do obecnego systemu.
- kontrole na miejscu będą przeprowadzane w ramach kontroli pierwszego stopnia, to jest przez Instytucję Odpowiedzialną i będą potwierdzać jej coroczne poświadczenie wiarygodności dotyczące zarządzania.
- wyjaśnienie oraz uproszczenie zasad kwalifikowalności, jak również ich harmonizacja z innymi instrumentami wsparcia finansowego UE, ograniczą błędy popełniane przez beneficjentów, którzy uzyskują pomoc z różnych źródeł. Niniejsze zasady kwalifikowalności zostaną określone na poziomie krajowym, z wyjątkiem niektórych zasad podstawowych, podobnych do stosowanych w funduszach objętych zakresem wspólnych ram strategicznych.
- zachęca się do stosowania wariantu kosztów uproszczonych, szczególnie w przypadku niewielkich dotacji.

W przypadku zarządzania scentralizowanego występują następujące główne ryzyka:

- ryzyko niskiej zgodności między otrzymanymi projektami a priorytetami politycznymi DG do Spraw Wewnętrznych;
- ryzyko niskiej jakości wybranych projektów oraz niski poziom technicznej realizacji projektu, ograniczające oddziaływanie programów; z powodu nieodpowiednich procedur wyboru, braku wiedzy eksperckiej lub niewystarczających mechanizmów monitorowania;
- ryzyko nieefektywnego lub niegospodarnego wykorzystania przyznaných środków, zarówno w przypadku dotacji (złożoność procedury zwrotu faktycznych kosztów kwalifikowalnych w połączeniu z ograniczonymi możliwościami skontrolowania kosztów kwalifikowalnych w dokumentacji), jak i zamówień (w niektórych przypadkach ograniczona liczba dostawców posiadających wymaganą specjalistyczną wiedzę uniemożliwia porównanie ofert cenowych);
- ryzyko związane ze zdolnością (szczególnie) mniejszych organizacji w zakresie skutecznej kontroli wydatków, jak również przejrzystości wykonywanych transakcji;
- zagrożenie dla reputacji Komisji w przypadku wykrycia nadużyć finansowych lub działalności przestępczej; wewnętrzne systemy kontroli stron trzecich zapewniają tylko częściowe zabezpieczenie ze względu na dość dużą liczbę różnorodnych wykonawców i beneficjentów, z których każdy stosuje własny, często mało rozbudowany system kontroli.

Oczekuje się, że większość z tych ryzyk zostanie ograniczona dzięki lepszemu ukierunkowaniu wniosków i wykorzystaniu uproszczonych elementów włączonych do nowej rewizji rozporządzenia finansowego.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Zarządzanie dzielone:

Na poziomie państw członkowskich proponowane struktury systemów zarządzania i kontroli stanowią rozwinięcie założeń z lat 2007–2013 i zachowują większość funkcji pełniących w bieżącym okresie, w tym kontrole administracyjne i kontrole na miejscu, audyty systemów zarządzania i kontroli oraz audyty operacji. Kolejność tych funkcji została jednak zmieniona, aby uczynić kontrole na miejscu wyraźnym obowiązkiem Instytucji Odpowiedzialnej, jako część i element przygotowań do rocznego rozliczania rachunków.

Aby wzmocnić odpowiedzialność, Instytucje Odpowiedzialne byłyby akredytowane przez krajowy organ akredytujący, w którego zakresie leżałby bieżący nadzór. Oczekuje się, że ograniczenie liczby organów – brak Instytucji Certyfikującej oraz ograniczenie liczby funduszy – zredukuje obciążenie administracyjne i wzmocni możliwość zbudowania silniejszego potencjału administracyjnego, ale pozwoli również na bardziej wyraźny podział obowiązków.

Jak dotąd nie są dostępne wiarygodne szacunki dotyczące kosztów kontroli funduszy zarządzanych zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego w dziedzinie spraw wewnętrznych. Jedyne dostępne szacunki dotyczą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności, w których koszty zadań związanych z kontrolą (na poziomie krajowym, z wyłączeniem kosztów Komisji) wynoszą około 2 % całkowitego finansowania na lata 2007–2013. Koszty te związane są z następującymi obszarami kontroli: 1 % dotyczy koordynacji krajowej i przygotowania programów, 82 % – zarządzania programami, 4 % – certyfikacji, a 13 % – audytu.

Następujące propozycje zwiększą koszty kontroli:

- stworzenie i funkcjonowanie organu akredytującego oraz ogólnie zmiana systemu;
- przedłożenie oświadczenia dotyczącego zarządzania towarzyszącego rocznym rozliczeniom;
- kontrole na miejscu przeprowadzane przez Instytucję Odpowiedzialną;
- potrzeba dodatkowych działań kontrolnych przez Instytucje Audytowe w celu kontroli oświadczenia dotyczącego zarządzania.

Zawarto jednak również propozycje, które ograniczą koszty kontroli:

- zostanie zniesiona Instytucja Certyfikująca. Choć jej zadania przejmie częściowo Instytucja Odpowiedzialna, pozwoli to państwu członkowskiemu na zaoszczędzenie zasadniczej części kosztów związanych z certyfikacją, ze względu na większą skuteczność administracyjną, mniejsze zapotrzebowanie na koordynację i zmniejszenie zakresu audytów;
- kontrole wykonywane przez Instytucję Audytową będą bardziej ukierunkowane na ponowne wykonanie (na próbie) kontroli pierwszego stopnia – administracyjnych i na miejscu – przeprowadzonych przez Instytucję Odpowiedzialną. Przyspieszy to procedurę kontryktoryjną i zapewni przeprowadzenie wszystkich niezbędnych kontroli przed przedłożeniem rocznych rozliczeń;

- stosowanie kosztów uproszczonych ograniczy koszty administracyjne oraz obciążenie na wszystkich poziomach, to jest administracji i beneficjentów;
- roczne rozliczenie oraz ograniczenie okresu rozliczenia zgodności do 36 miesięcy ograniczy okres przechowywania dokumentów do celów kontroli w stosunku do administracji i beneficjentów;
- ustanowienie komunikacji elektronicznej między Komisją a państwami członkowskimi będzie obowiązkowe.

Do powyższych punktów należy dodać elementy uproszczeń określone w §2.2.1 powyżej, które również przyczynią się do ograniczenia obciążenia administracyjnego beneficjentów, a zatem stanowią jednoczesne ograniczenie ryzyka błędów i obciążania administracyjnego.

Stąd oczekuje się, że propozycje te doprowadzą do redystrybucji kosztów kontroli, a nie ich wzrostu lub ograniczenia. Przewiduje się jednak, że redystrybucja kosztów (co do zakresu kompetencji, a z uwagi na proporcjonalne środki kontroli również w państwach członkowskich i programach) umożliwi skuteczniejsze łagodzenie ryzyka oraz zapewnienie lepszego i szybszego systemu potwierdzania wiarygodności.

Na poziomie Komisji nie przewiduje się zmniejszenia kosztów zarządzania i kontroli zarządzania dzielonego w pierwszej połowie okresu programowania, przede wszystkim dlatego, że wielkość i liczba obszarów polityki, których dotyczy zarządzanie dzielone, wzrośnie w porównaniu z obecnym okresem. Dlatego już utrzymanie tych samych zasobów będzie wymagało zysków w zakresie efektywności. Dodatkowo w pierwszych latach nastąpi kumulacja zadań do wykonania: zamknięcie programów 2007–2013 (ostatnie sprawozdania z zamknięcia wpłyną najpóźniej 31 marca 2016 r.), dialogi polityczne oraz zatwierdzenie wieloletnich programów krajowych 2014–2020, utworzenie nowego systemu rozliczania rachunków. W drugiej połowie tego okresu ewentualne dostępne zasoby zostaną wykorzystane do udoskonalenia mechanizmów oceny i monitorowania.

Zarządzanie scentralizowane

W odniesieniu do zarządzania scentralizowanego Komisja nadal będzie stosować obecny system kontroli, na który składają się następujące elementy: nadzór operacji przez dyrekcje operacyjne, kontrola *ex-ante* przez Wydział ds. kontroli i budżetu, wewnętrzna komisja ds. zamówień publicznych (JPS/HPC), kontrola *ex-post* dotycząca dotacji lub audyty prowadzone przez ośrodki audytu wewnętrznego lub służby audytu wewnętrznego. Dział kontroli *ex-post* stosuje „strategię wykrywania” służącą wykrywaniu maksymalnej liczby nieprawidłowości w celu odzyskania nienależnych płatności. W oparciu o tę strategię audyty są przeprowadzane na próbie projektów wybranych prawie całkowicie na podstawie analizy ryzyka.

Dzięki połączeniu kontroli *ex-ante* oraz *ex-post*, jak również kontroli administracyjnych oraz audytów na miejscu, w ostatnich latach kwantyfikowalny średni poziom błędów resztowego był niższy niż 2 %. Zatem system kontroli wewnętrznej, jak również jego koszt, są uznawane za odpowiednie przez DG do Spraw Wewnętrznych, aby osiągnąć cel, jakim jest niski poziom błędów.

W tych ramach DG do Spraw Wewnętrznych będzie jednak nadal szukać możliwości udoskonalenia zarządzania i dalszego upraszczania. W szczególności wszystkie uproszczone warianty wprowadzone do nowego rozporządzenia finansowego będą wykorzystywane w jak największym stopniu, ponieważ

powinny się one przyczynić do ograniczenia obciążenia administracyjnego beneficjentów, a zatem do jednoczesnego ograniczenia ryzyka błędów i obciążenia administracyjnego Komisji.

Nowe rodzaje działań

We wnioskach przewidziano nowe rodzaje działań w zakresie finansowania ze środków UE w obszarze spraw wewnętrznych np. lepsze wykorzystanie wiedzy ekspertów z agencji UE, rozwój wymiaru zewnętrznego oraz wzmocnienie mechanizmów w sytuacjach nadzwyczajnych.

Te rodzaje działań będą wymagały od DG do Spraw Wewnętrznych przyjęcia nowych metod zarządzania i kontroli.

Kwoty, które zostaną przeznaczone na te nowe rodzaje działań, nie zostały jeszcze ustalone, ale jest bardzo mało prawdopodobne, aby stanowiły znaczącą część ogólnego budżetu spraw wewnętrznych. Jest jednak niezwykle istotne, aby przyjąć wewnętrzne środki oraz dokonać ustaleń roboczych w celu wdrożenia tych nowych zadań na najwcześniejszym etapie tego okresu, z pełnym poszanowaniem zasad należytego zarządzania finansowego.

Powyższa analiza wyraźnie wskazuje na to, że mimo wszystkich wprowadzonych uproszczeń, konieczne będzie zwiększenie zasobów ludzkich niezbędnych do wykonania zwiększonego budżetu DG do Spraw Wewnętrznych.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Oprócz stosowania wszystkich mechanizmów kontroli regulacyjnej DG do Spraw Wewnętrznych opracuje strategię zwalczania nadużyć finansowych zgodnie z nową strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS) przyjętą w dniu 24 czerwca 2011 r. w celu dopilnowania m.in. by jej wewnętrzne kontrole odnoszące się do zwalczania nadużyć finansowych były w pełni zgodne ze strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz by jej podejście w zakresie zarządzania zwalczaniem nadużyć finansowych było ukierunkowane na wykrywanie ryzyka nadużyć finansowych oraz na podejmowanie odpowiednich działań. W razie konieczności utworzone zostaną sieci kontaktów oraz odpowiednie narzędzia informatyczne służące analizie przypadków nadużyć finansowych odnoszących się funduszy.

W odniesieniu do zarządzania kryzysowego w CAFS wyraźnie zidentyfikowano potrzebę, aby we wnioskach Komisji dotyczących rozporządzeń na lata 2014–2020 państwa członkowskie zostały poproszone o wprowadzenie środków zapobiegania nadużyciom, które są efektywne oraz proporcjonalne do zidentyfikowanych ryzyk nadużyć finansowych. W obecnym wniosku art. 5 nakłada na państwa członkowskie wyraźny wymóg zapobiegania, wykrywania i korekty nieprawidłowości oraz informowania o tym Komisji. Szczegółowe unormowania w zakresie tych zobowiązań będą stanowiły część przepisów szczegółowych dotyczących zadań Instytucji Odpowiedzialnej, jak zostało to przewidziane w art. 24 ust. 5 lit. c).

Dodatkowo art. 41 wyraźnie wskazuje na ponowne wykorzystanie środków pochodzących z korekt finansowych w oparciu o ustalenia Komisji lub Trybunału Obrachunkowego.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane ⁽³⁶⁾	państw EFTA ³⁷	krajów kandydujących ³⁸	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3		Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer Pozycja 3	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3	18 01 04 bb – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Policja i przestępczość – Pomoc techniczna	Niezróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	18 02 bb - Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Policja i przestępczość	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	18 01 04 cc – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Granice i wizy – Pomoc techniczna	Niezróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	18 02 cc – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Granice i wizy	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE

³⁶ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

³⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³⁸ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

Wkłady z państw trzecich dotyczą wszystkich elementów Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Kryteria oraz metoda obliczania niniejszych wkładów będzie negocjowana między UE a państwami stowarzyszonymi na podstawie odrębnej procedury.

Przyjmując odsetek podobny do tego, który jest obecnie stosowany w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych, państwa stowarzyszone zostaną wezwane do wniesienia wkładów w wysokości około 210 mln EUR na część dotyczącą granic i wiz oraz około 50 mln EUR na część dotyczącą współpracy policyjnej.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer 3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
--	----------------	-------------------------------

DG HOME			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Po 2020	OGÓLNE
• Środki operacyjne (w cenach bieżących)											
18 02 bb Fundusz Wewnętrzny – Policja i przestępczość	Środki na zobowiązania	(1a)	135,076	143,047	151,283	159,791	168,578	177,653	187,022		1 1
	Środki płatności	(2a)	15,714	43,881	71,419	111,709	147,854	156,248	164,918	410,707	1 1
18 02 cc Fundusz Wewnętrzny - Granice i wizy	Środki na zobowiązania	(1a)	422,310	447,186	472,886	499,435	526,856	555,173	584,412	-	3 5
	Środki płatności	(2a)	59,999	120,794	223,204	350,813	461,098	487,256	514,275	1 290,818	3 5
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne³⁹											
18 01 04 bb Fundusz Wewnętrzny – Policja i przestępczość			0,800	0,800	0,800	0,800	0,800	0,800	0,800		
18 01 04 cc Fundusz Wewnętrzny – Policja i przestępczość			1,700	1,700	1,700	1,700	1,700	1,700	1,700		

³⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawnie pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Wewnętrznego - Granice i wizy											
OGÓLEM środki dla DG do Spraw Wewnętrznych	Środki na zobowiązania	=1+1 a +3	559,886	592,733	626,669	661,726	697,934	735,326	773,934		4 6
	Środki płatności	=2+2 a +3	78,213	167,174	297,123	465,023	611,452	646,004	681,693	1 701,525	4 6

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	----------------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi Funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекcję Generalną i nie przewidziano środków na płatności ogółem.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Po 2020 r.	OGÓŁEM
DG: Sprawy Wewnętrzne										
• Zasoby ludzkie		20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841		1
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych	Środki	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016		1

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = płatności ogółem)	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016		1
--	--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	----------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		OGÓŁEM
--	--	------	------	------	------	------	------	------	--	--------

OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
	Środki na płatności									

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Polityka w dziedzinie spraw wewnętrznych jest realizowana głównie w ramach zarządzania dzielonego. Priorytety wydatkowania środków są ustalane na poziomie UE, podczas gdy faktyczne bieżące zarządzanie zostało powierzone Instytucjom Odpowiedzialnym na poziomie krajowym. Wspólne wskaźniki produktu i cele dotyczące produktów/usług zostaną ustalone wspólnie przez Komisję i Instytucje Odpowiedzialne jako część ich programów krajowych oraz zatwierdzone przez Komisję. W związku z tym do czasu sporządzenia, wynegocjowania i zatwierdzenia programów w latach 2013–2014 trudno jest wskazać cele dotyczące produktów/usług.

W odniesieniu do zarządzania scentralizowanego DG do Spraw Wewnętrznych nie jest także w stanie dostarczyć wyczerpującego wykazu wszystkich produktów/usług, które mają zostać zrealizowane w drodze interwencji finansowej w ramach Funduszy, ich średniego kosztu czy liczby, w sposób wymagany w niniejszym punkcie. Obecnie nie istnieją narzędzia statystyczne pozwalające na obliczenie rzeczywistych kosztów średnich na podstawie funkcjonujących programów, a tak precyzyjne określenie stałoby w sprzeczności z zasadą, że przyszły program powinien zapewnić wystarczająco dużo elastyczności, aby można go było dostosować do priorytetów politycznych na lata 2014–2020. Jest to szczególnie adekwatne w przypadku pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych oraz działań w państwach trzecich oraz dotyczących tych państw.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM	
			Realizacja															
↓	Rodzaj ⁴⁰	Średni koszt realizacji	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴¹																		

⁴⁰ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

Realizacja																		
Realizacja																		
Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 2 - suma częściowa																		
KOSZT OGÓLEM																		

⁴¹ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекję Generalną oraz nie przewidziano środków na płatności ogółem.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku) **Sprawy Wewnętrzne**

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych⁴²	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
Zasoby ludzkie Sprawy Wewnętrzne	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	145,887
Pozostałe wydatki administracyjne	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016	147,044

Poza DZIAŁEM 5⁴³ wieloletnich ram finansowych⁴⁴	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
Zasoby ludzkie Sprawy Wewnętrzne	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	4,480

⁴² Ogólna pula środków, oparta na ostatecznej alokacji finansowej dla zasobów ludzkich z 2011 r., w tym urzędnicy i personel zewnętrzny.

⁴³ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

⁴⁴ Personel zewnętrzny finansowany z dawnych pozycji „BA”, oparty na ostatecznej alokacji finansowej dla zasobów ludzkich z 2011 r., w tym personel zewnętrzny w siedzibie głównej i w delegaturach.

Inne wydatki o charakterze administracyjnym	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	13,020
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	17,500

OGÓLEM	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
---------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej: Dane liczbowe wykorzystane za rok N to dane za rok 2011 r.

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim, oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекcję Generalną oraz nie przewidziano środków na płatności ogółem.

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony) Sprawy Wewnętrzne							
18 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (w delegaturach)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy) ⁴⁵							
18 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)	10	10	10	10	10	10	10
18 01 04 bb	w centrali ⁴⁷	4	4	4	4	4	4
	w delegaturach	*	*	*	*	*	*

⁴⁵ AC= pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert; AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy.

⁴⁶ W ramach pauparu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁴⁷ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

46								
18 01 04	w centrali ⁴⁹	6	6	6	6	6	6	6
	w delegaturach	*	*	*	*	*	*	*
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)								
Inne 13 01 04 02)								
OGÓLEM		nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych. Kwoty i przypisania umowne zostaną dostosowane w razie powierzenia wykonania pewnych zadań agencji wykonawczej.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony w centrali	<p>Zadania do wykonania obejmują wszystkie zadania niezbędne przy zarządzaniu programami finansowymi, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - udział w procedurze budżetowej; - prowadzenie dialogu politycznego z państwami członkowskimi; - przygotowanie rocznych programów prac/decyzji finansowych, ustalanie rocznych priorytetów, zatwierdzanie programów krajowych; - zarządzanie programami krajowymi, zaproszeniami do składania wniosków i zaproszeniami do składania ofert oraz pochodnymi procedurami wyboru; - komunikowanie się z zainteresowanymi podmiotami (potencjalnymi/obecnymi beneficjentami, państwami członkowskimi itp.); - sporządzanie wytycznych skierowanych do państw członkowskich; - operacyjne i finansowe zarządzanie projektami; - przeprowadzanie kontroli, zgodnie z opisem powyżej (kontrola <i>ex ante</i>, komitet ds. zamówień publicznych, audyty <i>ex post</i>, audyt wewnętrzny, rozliczenie rachunków); <p>- księgowość;</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozwijanie narzędzi informatycznych wspomagających zarządzanie dotacjami i programami krajowymi oraz zarządzanie nimi; - monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie osiągnięcia celów, w tym w rocznych sprawozdaniach z działalności oraz w sprawozdaniach subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.
Personel zewnętrzny	Zadania są podobne do zadań wykonywanych przez urzędników i pracowników tymczasowych, z wyjątkiem zadań, które nie mogą być wykonywane przez personel

⁴⁸ W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁴⁹ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

	zewnątrzny.
Personel w delegaturach	Aby wspierać realizację polityki w obszarze spraw wewnętrznych, w szczególności w jej wymiarze zewnętrznym, w delegaturach UE należy zapewnić wystarczającą wiedzę fachową z obszaru spraw wewnętrznych. Może to być personel z Komisji Europejskiej lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z **następnymi** wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁵⁰

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek przewiduje współfinansowanie środków europejskich. Dokładna kwota nie może zostać określona ilościowo. Rozporządzenie ustanawia maksymalny poziom współfinansowania zróżnicowany w zależności od rodzaju działań:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Ogółem
Określić organ współfinansujący	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	

⁵⁰ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵¹						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł.....								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁵¹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.